

Вестник за човека и природата

РОДОВО ИМЕННИЕ®

ГОДИНА II, БРОЙ 10 (19)
6.III.-12.III.2006

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

ЦЕНА 0.50 ЛВ.

ИЗГРАЖДАНЕТО НА ЕКОСЕЛИЩА ОТ РОДОВИ ИМЕННИЯ, КЪДЕТО ВСЯКО СЕМЕЙСТВО ЩЕ ЖИВЕЕ В РАЙСКА ГРАДИНА, ЩЕ ДОВЕДЕ ДО СЛЕДНИТЕ ЯВЛЕНИЯ В ПРИРОДАТА И ОБЩЕСТВОТО:

- значително подобряване на екологичната ситуация;
- възстановяване плодородието на почвите;
- решаване на въпроса за осигуряването на висококачествено продоволствие за населението на страната;
- значително, двойно и тройно, увеличаване на работната заплата във всички сфери на националното стопанство, без инфлация;
- мигновено изменение към подобряване на демографската ситуация, оздравяване и подмладяване на населението;
- решаване на въпроса за отбранителната способност на страната;
- прекратяване изтичането на капитали от страната и точно обратното – приток на капитали; завръщане на интелектуалните ресурси;
- значително съкращаване с тенденция за пълно премахване през близките години на подкупите, корупцията, бандитизма и тероризма;
- обединяване в един мощен съюз на всички страни от близка чужбина и страните от бившия Варшавски договор – Полша, Чехия, Словакия, Унгария, България и всички прибалтийски държави;
- прекратяване на надпреварата във въоръжаването и тясно сътрудничество между Русия, САЩ, близкотоизточните мюсюлмански държави.

ВЛАДИМИР МЕГРЕ

СЪОБЩЕНИЕ

На 19.03.2006 г. от 11.00 часа в зала 4 на Федерация на научно-техническите съюзи, ул. „Г. С. Раковски“ № 108 (на ъгъла с ул. „Гурко“), ет. 2, ще се проведе Учредителното събрание на Българска Родна Партия. На Учредителното събрание ще бъдат избрани ръководни и контролни органи на партията и ще бъдат гласувани проекто-програмата и уставът на БРП. Поканват се всички, които приемат идеите за изграждане на екообщество, изложени в книгите на Владимир Мегре за Анастасия и учредителната декларация, да присъстват на Учредителното събрание. Ще присъстват гости от Русия – академик Виктор Медиков, академик Григорий Грабовой и авторът на „Безкръвната революция“ философът Ефим Кушнер.

ПРОЕКТ УСТАВ НА БЪЛГАРСКА РОДНА ПАРТИЯ

Общи разпоредби

Чл. 1 /1/ Българска Родна Партия (в абревиатура БРП) е политическа организация на физически лица – граждани на Република България, обединени от идеите на екохуманизма, признаващи настоящия Устав и приели доброволно да работят за реализация на нейната програма;

/2/ БРП осъществява своята дейност в съответствие с Конституцията на страната, Закона за политическите партии, националното законодателство и настоящия Устав;

/3/ БРП е юридическо лице, регистрирано по закона за политическите партии. От момента на регистрацията си партията може да притежава партийно имущество и разплащателни сметки в банкови учреждения на територията на страната, може от свое име да придобива имуществени и лични неимуществени права и произтичащи задължения, да се явява като ищец и ответник по съдебни и арбитражни дела. Членовете на партията не отговарят солидарно за задълженията на партията, както и партията не носи отговорност по задълженията на свои членове;

/4/ Юридическият адрес на БРП е в град София, община „Изток“, бул. „Никола Габровски“ №1, хотел „Диана 1“, ет. 6, ап. 62, тел.: 02/962-16-89 ; 02/962-16-88.

/5/ БРП има собствен печат, бланки, емблема и други партийни реквизити, приети от Учредителното събрание и регистрирани по утвърдения от законодателя начин.

Гербът на БРП е златен слънчев диск върху зелен квадрат.

Партийното знаме е дъга на бял фон, над която е разположен надпис със златни букви „Българска Родна Партия“. Под дъгата е разположен гербът.

На стр. 3

Очаквайте в най-скоро време на книжния пазар втората книга на издателската къща „Нова цивилизация“ от поредицата на „Библиотека Анастасия“ - „ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА“ от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков.

Телефон за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
www.rodovo-imenie.org

ISSN - 1312-7063

97713127063

В каталога на РП
нашият номер е

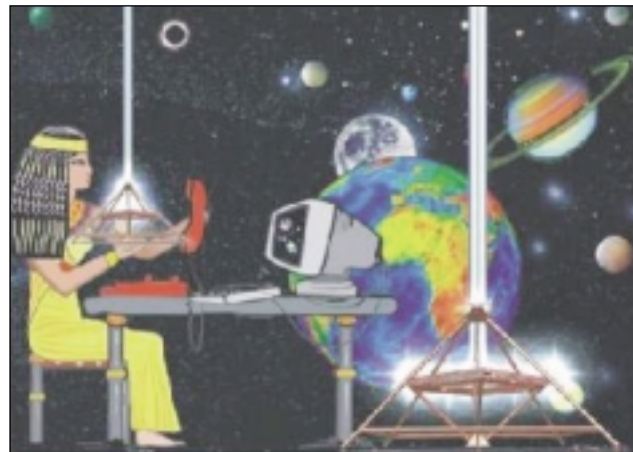
618

Цените остават непроменени!

АСТРОЛОГИЯТА В МИНАЛОТО НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

Пламен РУМПАЛОВ

За астрономия може да се говори още от времето на най-древните обитатели на Месопотамия – акадийците, но тук сигурно ще разочаровам някой, като кажа, че не се знае кога се е появила астрологията. Повечето историци и изследователи са съгласни, че тя е възникнала преди 5-6 хиляди години във Вавилон. Вавилонските астролози (жреци) са съставяли своите хороскопи много преди това. Използвали са една доста трудна и сложна система от зодиакални знаци и планетарни аспекти и компоненти. Знаете ли, аз също много пъти съм се питал как така вавилонците са изобретили тази своя методика и система, която е в основата и на днешната астрологична наука. Прието е да се смята, че векове наред жреците са следили дви-

жението на планетите и небесните тела и са правели точна статистика на явленията и събитията, настъпващи на Земята и въздействащи върху хората. По пътя на логиката и разсъжденията, подкрепени с много доказателства, те създали причинно-следствената връзка между "небесните тела и земните дела".

Може би и днес няма човек, който стъпвайки на Персийския залив, където са се намирили прочутите Вавилонски кули, откъдето пък жреците са правели наблюденията си, да не отпрати взор в небесната шир. Гледката е прекрасна.

После юдеите пренасят в Египет част от знанията. Там възниква на-

пълно обособен клон на астрологията.

Знанията са предадени на елините, от тях пък отиват при римляните. Последните, след провеждането на своите походи, разпространяват астрологичните си знания в цяла Европа. Въпреки невероятните преследвания, мъчения и екзекуции на астролозите от страна на Средновековната Инквизиция, астрологията се запазва и не само, че не загива, а по-скоро "възкръсва" по времето на Ренесанса.

Тук обаче спирам с разказа, за да се върна отново назад във времето. Известно е, че още от най-дълбока древност в Европа са издигнати астрономически култови центрове и много преди римляните да дойдат и да донесат известните астрологични сведения, там е процъфтяла астрологията. **На стр. 12**

ОТ МЕН ЗАВИСИ ВСИЧКО!

Валерия ХРИСТОВА

- Грижи се само за себе си и семейството си. Не се вълнувай за други неща. От теб нищо не зависи! – така ме съветваше един приятел, завърнал се наскоро от Съединените щати, в контекста на разговора ни за неговата трудна адаптация на местна почва. Последните му думи обаче ме

цапардосаха като безчувствена плесница в лицето и аз казах бавно и много твърдо:
- От мен зависи всичко!

Сега пък той ме погледна стреснато ококорен. Явно не знаеше какво да каже, защото продължи да ме гледа изненадано и неразбиращо. Започнах търпеливо да обяснявам, че мисълта е творяща. Оказа се, че на него тази теория ни-

как не му бе чужда. Продължаваше с лекота моята мисъл, като добавяше все нови и нови неща, илюстрираше с примери от видяното в Америка и се възмущаваше от натрапваната ни ценностна система.

- Брей, аз не мога да се позная. Никога не съм говорил така – каза той, когато аз започнах уж скришом да си поглеждам часовника. Беше станало време да тръгвам.

Исках да пиша за гнева, защото това деструктивно чувство ме бе обхванало днес сутринта и с големи усилия го преодолях едва след няколко часа. Спомних си и за гнева Ахилова, и за гнева божествен, за всичко прочетено за него, но когато обхваналите ме емоции започнаха да напират и изискваха да бъдат описани, заблестяха вчерашните ми думи: "От мен зависи всичко!"

Ние сме склонни да обвиняваме винаги някого или нещо, когато събитията не се

развиват по предварителните ни представи, когато очакванията се разминават с резултатите. Гневим се на всичко – на слънчевия лъч, събудил ни по-рано от желаното или на облака, закрил слънцето, на котката, подгонила мишката или на мишката, нахълтала нахално в дома ни, на себе си, на поведението на децата, съпрузите и родителите ни, на местната управа, държавата, Европейския съюз, НАТО и разбира се, на несправедливия живот, та дори на Вселената и Бога. Колко рядко се сещаме (дори да сме го възприели на интелектуално ниво), че ние сме творците на живота и то не само нашия, но и живота на мишката и котката, на семейството, на града, държавата, света, Вселената. Ако успеем да запазим по всяко време увереността "От мен зависи всичко!" колко по-красив и по-добър би бил света наоколо. Колко по-отговорни бихме били както за себе си, така и за всички и всичко.

Това така ли е обаче?

На стр. 8

ЕКОДОМ С НУЛЕВО ЕНЕРГОПОТРЕБЛЕНИЕ

Е. ШИРОКОВ

Белоруското отделение на Международната Академия по екология заедно с американската неправителствена организация Solar Energy Int. и немската Heimshtadt Chernobyl, с подкрепата на фонд ISAR през лятото на 1996 г. построи

първия в СНГ енергоефективен straw-bale House. Сега планира да продължи, като построи първия в Беларусия дом с нулево енергопотребление, при това много евтино.

Какво представлява "народен екодом с нулево енергопотребление"?

Екодомът на Запад – това е жилище, съответстващо "на устойчивото развитие" на цивилизацията, т.е. на такава **На стр. 4**

(Продължение
от миналия брой)

ПРОРАСТВАНЕ

В продължение на столетия фермерите с голяма грижа са приготвяли лехи за семената, за да израснат силни, здрави филизи от ориз. Малките лехи са се поддържали в такъв вид, като че ли това е бил семейният олтар. Почвата се разоравала, добавяли в нея пясък и изгоряла оризова плява, и се молели растенията да се развият добре. Затова е напълно ясно, защо много селяни в окръга мислеха, че аз съм се побъркал, когато започнах да разхвърлям семената от ориз сред все още необраните растения от зимни зърнени култури и плевелите и да разпръсквам навсякъде парченца от разлагача се слама. Разбира се, семената прорастват добре, ако са засети в добре подготвена рохкава почва. Но ако има дъждове и полето се превръща в блато, то вие няма да можете да минете по него и ще ви се наложи да отложите засяването. От тази гледна точка

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

методът без разораване е по-надежден, но затова пък възникват проблеми с дребните животни – къртици, мишки, шурци, голи охлюви, които обичат да ядат семена. Този проблем се решава от глинени капсули, които защитават семената.

Обичайният начин за засяване на зимни зърнени култури е да се засеят семената и след това да се покрият с почва. Ако семената се

окажат заровени твърде надълбоко, то те загиват. Аз обикновено хвърлям семената в малки отвори в почвата или в бразди, без да ги покривам с почва. В началото с тези два метода имах много неуспехи.

По-късно станах по-мързелив и вместо да прекарвам бразди и да пробивам дупки в почвата, започнах да затварям семената в глинени капсули и да ги разпръсквам направо по по-

/Въведение в натуралното земеделие/

върхността на земята. Семената най-добре прорастват на повърхността, където имат достатъчно кислород. Аз открих, че ако тези капсули се покрият със слама, то семената прорастват добре и не загиват даже при много дъждовни години.

Сламата помага да се справя с плевелите и врабците.

В идеалния случай от 0.1 ха се получават около 4 ц. ечемична слама. Ако цялата тази слама се разхвърля по полето, то повърхността ще бъде покрита почти напълно. Това помага да се държат под контрол даже такива трудно изкореними плевели като росичка, която представлява най-сложният проблем при метода на прякото засяване без разораване.

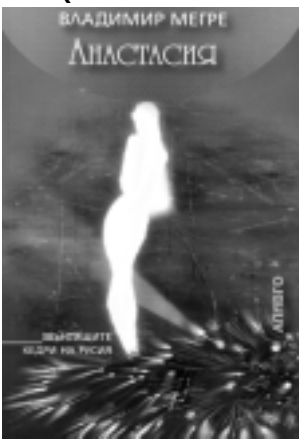
Врабците ни причиняваха много неприятности. Прякото засяване не

дава резултат, ако няма реален метод за защита от птиците. И има много райони, където методът на прякото засяване се разпространява бавно именно поради тази причина. Мнозина от вас може би са се сблъскали с проблема с врабците и знаете какво имам в предвид.

Аз помня времената, когато тези птици буквално ме следваха и обираха всички семена, които разпръсквах, даже още преди да успея да засея цялото поле. Опитвах се да използвам плашила, мрежи и закачени дрънчащи консервни кутии, но нищо не помагаше достатъчно. А ако един от тези методи започваше да работи добре, то неговата ефективност се намаляваше след година или две. Моят собствен опит показва, че проблемът с врабците може да бъде решен

най-ефективно по пътя на засяването на семената в това време, когато предшествашката култура още е в полето, така че семената са скрити под тревите и дестелината, а след събирането почвата се покрива със слама.

Правил съм много грешки, когато експериментирах в продължение на много години и съм преживял най-различни неуспехи. Аз, може би, най-добре от който и да било друг в Япония знам какви могат да бъдат грешките при отглеждането на селскостопански култури. Когато за първи път получих положителен резултат при отглеждането на ориз и зимни зърнени култури по метода без разораване, почувствах същата радост, която би трябвало да е чувствал Колумб, когато е открил Америка. (Слегва)

(Продължение
от миналия брой)

Нейните любими летовници

Хлебарките – отговори Анастасия – пълзят само по мръсната маса, за да съберат понякога невидимите с просто око остатъци от разлагачи се хранителни частички, да ги преработят и накрая да натрупат на скришно място вече безвредните отпадъци. Ако са се навъдили много, трябва да си донесеш вкъщи жабче. И излишните хлебарки ще си отидат веднага.

Това, което по-нататък Анастасия ще предложи на летовниците да направят, вероятно противоречи на науката за растениевъдството и вече без съмнение напълно противоречи на общоприетите правила за засаждане и отглеждане на различни видове култури в градинските участъци. Въпреки това нейните твърдения са толкова грандиозни, че ми се струва, че всеки, който има възможност, си струва да ги опита, нека това да не бъде върху цялата площ на участъка, а на една малка част. Освен полза нищо отрицателно не се очаква. Много от ка-

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, които влияят благотворно на хората. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци – пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумленето на листата на дърветата – помагат за положителното въздействие.

заното вече е потвърдил в своя опит кандидатът на биологическите науки Н. М. Прохоров.

От съветите на Анастасия

Семенцето – лекар

Анастасия ме уверява, че всяко посявано семенце съдържа в себе си огромна информация от Вселената. Тя е несравнима по величина и точност с нито едно човешко творение. С помощта на тази информация семенцето знае точно, до милисекунда, времето, когато трябва да се съживи, да порасте, какви сокове да смуче от земята, как да се ползва от космическото излъчване на телата – Слънце, Луна, звезди, в какво да се превърне, като порасне, какви плодове да ражда. Плодовете са предназначени за осигуряване на човешкия живот. Тези плодове могат ефективно и по-силно от изкуствено създадените днешни и бъдещи лекарства да се борят и да противостоят на всяко заболяване в човешкия организъм. Необходимо е семенцето да знае за състоянието на човека, за да може, докато зрее, да насити плодовете си с необходимото съотношение от вещества за лечението на дадения човек от неговото заболяване, ако такава съществува

или пък има предразположение.

За да може семенцето на краставицата, на домата или на всяко друго растение, което се отглежда на мястото, да разполага с тази информация, е необходимо да се извърши следното.

Преди да бъдат засети, да се сложат в устата няколко малки семенца и да се държат под езика не по-малко от девет минути. След това да се сложат между двете длани на ръцете и да се поддържат около тридесет секунди. Докато държите семенцата между дланите, трябва да стоите боси на това място, където ще бъдат засети семенцата.

Дланите си отвори и семенцето, което в ръката ти лежи, ти внимателно до устата поднеси. И дъхни на семенцето въздух от дробовете си. Стопли го ти с диханието си и това, което се съдържа в теб, мнничкото семе ще познае.

Необходимо е после семенцето да се поддържа в отворените длани тридесет секунди, да се представи на небесните светлини. И семенцето ще определи мига на своята поява. И всички планети ще му помагат в това! И те ще дарят нужната светлина на твоето растение!

След това можеш вече да положиш семето в земята. Не бива в никакъв случай веднага да го поли-

ва, за да не отмиеш от обвитото със слюнката семе информацията, която съхранява в себе си. След като изминат три поредни денонощия, може да се полива.

Засаждането трябва да се прави само в благоприятните за всяко растение дни (това вече е известно на човека от лунния календар). По-ранното засаждане без поливане не е толкова страшно, колкото по-късното.

Не бива да се отстраняват плевелите в близост до покълналото растение. Добре е от всеки вид да се остави поне по един. Плевелите могат да се подрежат.

Според думите на Анастасия по такъв начин семенцето съдържа в себе си информацията за човека, докато оформя своя плод и ще натрупва максимално енергиите, идващи от Космоса и от Земята,

които са полезни за дадения човек. Плевелите не бива въобще да се изскубват, защото и те имат своето предназначение. Някои от тях запазват растението от заболявания, а други му дават допълнителна информация. Докато растението се развива, е необходимо да се контактува с него – поне веднъж за цялото време на растежа му е желателно

напълно да се отиде при него и да се докосне. Анастасия твърдеше, че плодовете, които ще бъдат отгледани от семенцето по този начин и из-

ползването им от човека, който ги е отгледал, са способни да го излекуват от абсолютна всички болести на тялото, значително да забавят стареенето на организма, да го откажат от вредни навици, многократно да увеличат умствените му способности и да му дадат душевен покой. Плодовете ще имат най-голям ефект и влияние, ако се употребяват не по-късно от три дни след откъсването им.

Посочените действия трябва да се извършват с различните видове в участъка.

Не е задължително да бъде засадена по този начин цялата леха краставици, домати и т.н. Напълно достатъчно е да се направят само с няколко стръка.

Отгледаните според указанията плодове ще се отличават от другите от същия сорт не само по вкус. Ако бъдат подложени на

анализ, ще се установи, че съотношението на съдържаните се в тях вещества също се отличава.

При посаждането на фиданки дупката непременно трябва да бъде изкопана в земята със собствените ръце, да се отгъче с боси крака и да се плюе в нея. На въпроса, защо с крака, Анастасия обясни, че чрез потенето на краката от човека излизат вещества (вероятно токсини), които са носители на информацията за заболяванията на организма. Тази информация ще бъде получена от фиданките. Те ще я предадат на своите плодове, които ще са в състояние да се борят с болестите. Анастасия ме съветваше от време на време да ходя бос по мястото.

- Какви култури трябва да бъдат отгледани?

Анастасия отговори: - Разнообразието, което съществува по вилните места, е напълно достатъчно: малини, къпини, касис, краставици, домати, боровинки, всякакви ябълки. Много е хубаво, ако има вишна или череша, цветя. Количеството от тези култури и площта засята с тях, не са от голямо значение.

Към задължителните, без които е трудно да си представим цялостния енергиен микроклимат на вилното място, се отнася слънчогледът (поне един). Непременно трябва да бъдат посетени на площ от дватри квадрата житни култури – ръж, пшеница и също да се посее участък с различни видове трева. Този участък не бива да бъде засаждан изкуствено. Той трябва да бъде естествен и, ако не сте оставили такъв участък, трябва да донесете от гората чим, който да помогне за създаването на разновиден травен терен. (Слегва)

От стр. 1

Цели и задачи на БРП

Чл. 2 /1/ Основна

програмна цел на БРП е възраждането на България. Нашият идеал е преход от консуматорско към екообщество – единствената алтернатива за устойчиво развитие, подобряване качеството на живота на българите и съхраняване на природните богатства и красотите на Родината за бъдещите поколения;

/2/ Реализирането на нашата голяма цел – възраждането на България включва:

- съхраняване на националната идентичност и култура;

- връщане на любовта към семейството, рода и Родината;

- изграждане на гражданско общество – общество от свободни хора, а не роби принудени да оцеляват, продавайки своя труд;

- утвърждаване на нов тип обществено-икономически отношения, основани на принципа на социалното равенство и екологичната справедливост.

Човек се ражда свободен и с равни права и има право да отстоява своята свобода и своя жизнен ареал – късче родна земя, където да живее щастливо, в любов и хармония със законите на Твореца.

Чл. 3 /1/ Главна задача на БРП е да работи за провеждане на необходимите законодателни реформи за осъществяване на партийната програма за изграждане на родови имения и екоселища като центрове на бъдещето екообщество;

/2/ Законодателни приоритети:

- фиксиране в Конституцията на Република България на конституционното „право на Родина“.

Това означава всеки български гражданин да може да притежава за пожизнено ползване, без право на продажба, но с право на унаследяване, частък земя с размер между 1 и 2 хектара, за създаване на родово имение в границите на планираните екоселища;

- приемане на Закон за екоселищата. Законът да регламентира създаването на земеделска борса, чрез която собственици на земя ще получават възможност за закупуване и замяна на земи с цел включване в дадено екоселище. На безимотни граждани и възпитаници на домове за деца без родителски грижи, които декларират желание за включване в екоселища, държавата да осигури безвъзмездно оземляване, срещу задължението за стопанисване и поддръжка на участъка по методите на оригиналното земеделие;

- въвеждане на спе-

ПРОЕКТ

УСТАВ НА БЪЛГАРСКА РОДНА ПАРТИЯ

циален данъчен статут за екоселищата – земята на родовото имение, постройките и съоръженията върху нея, както и собствена земеделска продукция, да се освободят от всякакви данъци, налози и акцизи.

Чл. 4 /1/ БРП си поставя задачата да отстоява и съдейства за утвърждаване в България на ценностите на реалната демокрация: спазването на законността и принципите на морала, свобода на съвестта, етническа и религиозна търпимост, осигуряване на достоен живот за всички слоеве от населението;

/2/ При участие в управлението БРП ще работи за изграждане на социално ориентирана пазарна икономика – държавно осигурено образование и здравеопазване и гарантиране от държавата на правото на труд за всеки български гражданин;

/3/ БРП ще работи за издигане на правната и политическа култура на българските граждани, утвърждаване на гражданското общество и разширяване на пряката демокрация – управление чрез референдуми.

Чл. 5 За постигане на уставните цели и задачи БРП в съответствие с действащото законодателство участва активно в обществено-политическия живот:

- издига кандидати, провежда предизборни кампании и участва в избори, а при получен мандат участва в управлението на политическата власт;

- провежда рекламна, издателска и информационна дейност, учредява собствени СМИ (средства за масова информация), организира, финансира и провежда проучвания на общественото мнение, социологични и екологични изследвания и анкети;

- организира и провежда масови мероприятия: митинги, шествия, фестивали, празненства и други, с цел разясняване и пропагандиране на позициите и програмните цели на партията;

- сътрудничи с екологични, правозащитни, културни, образователни, религиозни и други НПО (неправителствени организации) в областта на защита на правата и свободите на човека и качеството на неговата жизнена среда;

- поддържа международни контакти със сродни партии, командирова в чужбина свои представители и приема чужди представители за участие във форуми, конгреси и други международни изяви;

- всички решения на БРП се вземат чрез референдум, допитване и гласуване в интернет на всички членове на партията.

Членство

Чл.6 /1/ Член на БРП може да бъде всеки пълнолетен български гражданин, който има избирателни права, не членува в друга политическа партия и приема да работи за осъществяването на нейните програмни цели и задачи чрез разрешени от закона политически средства.

/2/ За член на БРП може да бъде приет всеки български гражданин, който отговаря на изискванията по ал.1 и не изповядва комунистическа, фашистка, шовинистична или друга античовечна идеология. Не се допускат ограничаване на членството по религиозна или етническа принадлежност или по пол.

/3/ Правоотношение за членство се създава въз основа на писмено заявление на кандидата до ръководството на местната организация и възниква с решение на общото ѝ събрание, прието с обикновено мнозинство на присъстващите. Член на БРП може да членува само в една местна организация.

/4/ Членството в БРП се прекратява в случай на:

- по желание на членувания, заявено писмено;

- изключване за дейност, несъвместима с целите и задачите на БРП;

- поставяне под запрещение;

- смърт.

/5/ Изключването на член на БРП се осъществява на събрание по решение на местната организация, в която даденото лице членува: при системно нарушаване на устава, при наличието на влязла в сила присъда за извършване на умишлено престъпление от общ характер, при действия, компрометиращи БРП. Събранието може да бъде свикано по искане на 1/10 от членовете на съответната организация, по решение на колективния и изпълнителен орган, от който състав е този член, взето с обикновено мнозинство или по предложение на Управителния съвет на партията.

/6/ Решението за изключване може да се обжалва писмено от изключения член пред Изпълнителното бюро на БРП в едномесечен срок от налагането или узнаването му. Решението на Изпълнителното бюро е окончателно.

/7/ При особено грубо нарушаване на уста-

ва и злонамерени действия, компрометиращи БРП, член може да бъде изключен с решение на Изпълнителното бюро.

Права и задължения на членовете на партията

Чл.7 /1/ Всички членове на партията имат право:

- да избират и да бъдат избирани във всички органи, съгласно този устав.

- да участват в работата на местната организация, в която членуват.

- да правят предложения, свързани с дейността на БРП и с неговите органи.

- да търсят и получават информация по всички въпроси, свързани с позициите, вътрешната организация и международните контакти.

- да избират и да бъдат избирани като кандидати на БРП в организациите на централната и местната власт.

/2/ Членовете на партията са длъжни:

- да спазват устава и решенията на БРП и да работят за утвърждаването на идеологията и постигането на нейните цели и задачи.

2. да опазват доброто име на БРП и да не предприемат действия, които водят до уронване на престижа ѝ.

- да участват в организационния живот на БРП чрез местните структури, в които членуват и да участват в избирателните кампании.

- да допринасят с поведението си в обществото за издигане престижа на БРП.

- да плащат редовно определения членски внос.

Органи и структури на БРП

Чл.8 /1/ БРП има следните структури: Конгрес, Изпълнителното бюро, Контролен съвет, областни конференции, областни съвети, Областен контролен съвет, общински конференции, общински съвети, Общински контролен съвет, местни организации, избрани за срок от три години.

/2/ Структурите и органите на БРП осъществяват нейната политика на своите територии и работят за изграждането на нейния авторитет; осигуряват, организират и провеждат изборните кампании; провеждат вътрешни избори на своите територии за кандидатите за изборни длъжности, които предлагат на Изпълнителното бюро.

/3/ Техните решения са задължителни за всички членове на съответната територия.

/4/ По решение на Изпълнителното бюро на БРП могат да бъдат съз-

давани помощни, специализирани и други органи, които да подпомагат работата на партията.

Конгрес

Чл.9 /1/ Конгресът е върховен орган на БРП. В него участват делегати, избрани от местните организации, по квота на представителство, определена от Изпълнителното бюро. Членовете на Изпълнителното бюро, народните представители и министрите участват по право на Конгреса.

/2/ Редовен конгрес на БРП се свиква от Изпълнителното бюро на всеки три години. Когато важни причини налагат, Изпълнителното бюро по своя инициатива или по искане на 1/3 от местните организации, може да реши свикването на извънреден конгрес.

/3/ Заседанията на Конгреса се ръководят от председателя (зам.-председателите) на БРП.

/4/ Конгресът: Приема и изменя устава на БРП.

Утвърждава и актуализира програмата на БРП.

Взема решения за сливане или вливане на партията в друга партия, разделяне на две или повече партии или саморазпускане на същата.

Избира Изпълнителното бюро.

Избира Контролния съвет.

Приема отчет за дейността на БРП и ръководните му органи.

Одобрява символите, печата и другите отличителни знаци на БРП.

Определя размера и начина на събиране на членския внос.

9. Урежда всички въпроси, свързани с дейността на БРП, неуредени до момента на провеждането му.

/5/ При подаване на оставка или смърт по време на мандата им, лицата по ал.4, точка 4 и 5, могат да бъдат заместени от други членове на партията с решение на БРП.

/6/ Избраното Изпълнителното бюро предлага председателя и тримата зам. председатели, координаторите за северна и южна България, главния секретар на партията на събрание на съвета за гласуване, като изборът е поименен при явно гласуване с обикновено мнозинство. При неизбирателност се предлага нов член на Изпълнителното бюро. Предложението се гласува по реда на тази алинея.

/7/ Решенията на Конгреса са задължителни за всички структури, органи и членове на БРП.

/8/ Заседанията на Конгреса са редовни, ако на него присъстват повече от половината от

делегатите, които имат право на глас.

/9/ Решенията на Конгреса се взимат с обикновено мнозинство (50% + 1 глас) от присъстващите при започване на заседанието с изключение на тези по ал.4, т.1, 2 и 3, за които се изисква квалифицирано мнозинство – 2/3 от присъстващите делегати.

/10/ По предложение на 1/5 от делегатите, Конгресът може да вземе отделни решения с тайно гласуване.

Национална конференция

Чл.10 /1/ В периода между два Конгреса може да се свика Национална конференция от Изпълнителното бюро или по искане на 1/2 от областните организации.

/2/ В Националната конференция като делегати участват членовете на Изпълнителното бюро, председателите (зам. председателите) на областните и общинските организации, народните представители и министрите, избрани чрез листата на БРП.

/3/ Национална Конференция:

- започва своята работа, ако присъстват половината от делегатите, определени по реда на ал.2;

- определя предизборната програма на БРП за участие в изборите, както и решава въпроси за предизборна подготовка и участие в предизборните коалиции;

- решенията на Националната конференция се взимат с обикновено мнозинство (50% + 1 глас) от присъстващите в началото на заседанието;

- Националната конференция се председателства от председателя (зам. председателите) на БРП.

Изпълнително бюро

Чл.11 /1/ В периода между два конгреса работата на БРП се ръководи от Изпълнително бюро, което се свиква от председателя веднъж на два месеца. Извънредни заседания се свикват по искане на 1/3 от членовете му.

/2/ В Изпълнителното бюро участват по право членовете, народните представители, министрите и председателите на областните организации.

/3/ Председателят на Контролния съвет присъства на заседанията на Изпълнителното бюро с правото на съвещателен глас.

/4/ Заседанията на Изпълнителното бюро могат да започнат, когато на тях присъстват повече от половината от членовете му.

/5/ Изпълнителното бюро:

Приема правилник за дейността си.

На стр. 5

Патрик ВАЙТФЕЛД

По-голяма част от британците живеят в големи и малки градове. Може да си помислим, че в града има малко възможности за отглеждане на продукти, но именно с това трябва да се занимаем, ако желаем поне някаква част от градския живот да продължава, когато днешната евтина енергия стане много скъпа. Огромно количество енергия се губи, само за да се докарат продуктите в града, по тази причина трябва да ги отгледаме колкото е възможно по-близо до мястото, в което живеем.

Възможностите на парковете са очевидни. В някакъв срок от време чисто декоративните дървета могат да бъдат заменени от овощни и орехи, които ще донесат двойна полза - и продукти, и зона за отдих. Градските ферми и участъци, обособени като зеленчукови градини, също показват как градът сам може да произвежда необходимите продукти.

Останалата част от градския пейзаж не изглежда много обещаващо, докато не я разгледаме в три направления: можем да отгледаме плодни дървчета пред стените или ядливи виещи растения да се спускат по тях и активно да се използват плоските покриви и балкони. Така най-лесно се въплъщава принципът на редовостта в градовете.

Южните стени са идеалното място за отглеждане на голяма част от плодните дървета, особено такива нежни, каквито са прасковите. Съществуват дребни видове дървета, които при отсъствие на почва могат да живеят в контейнери.

ПРОДУКТИВНИТЕ ГРАДОВЕ

Вишните "Морело" могат да бъдат отгледани дори на северните стени заедно с храсти касис и алпийски ягоди, които раждат отлично на сенчести места. На сянка расте и йерусалимският артишок, а също така и много едногодишни и многогодишни растения. Сенчестите места може да направим по-светли като боядисаме стените в бяло или сложим огледало за отражение на слънчевата светлина.

В градовете можем да отгледаме всички известни плодове, както и някои по-малко разпространени, ако се възползваме от многото неизползвани източници на топлина. Каква част от нашите потребности можем да задоволим все още не е ясно, но тя ще бъде много по-голяма от тази, която си представяме.

В много градски зони производството на хранителни продукти е ограничено заради замърсяването на въздуха. Маркар че пермакултурата доказва, че много неща можем да направим сами поотделно или на малки групи, този проб-

лем може да бъде решен успешно само на политическо ниво.

Жилищни домове

Домът сам по себе си се явява важна енергийна система и от гледна точка на пермакултурата в наш интерес е да го превърнем в производител на енергия, а не в неин потребител.

Най-добрият метод за осъществяване на това е да построим на южната страна на къщата парник, а ако това е невъзможно, то да отиде на тази страна, където има повече слънце. С това се

обезпечава не само високопроизводително растително пространство и допълнителната площ на дома, но и енергетичен обмен, подобен на този, който протича между курника и парника. През зимата въздухът от парника може да влиза в къщата, а през лятото издигачият се нагоре поток от горещ въздух в парника може да бъде използван за отток на студения въздух от северната част на дома, която по този начин ще се

ра и е още един способ за използване на биологичните ресурси, вместо невъзстановяемите такива.

Използвайки традиционните материали, ние трябва да си даваме сметка за техния произход и да избираме само такива, които са полезни и за Земята, и за хората. Това означава, че трябва да избягваме материали като алуминий, поради високата му цена, както и изолацията от стъклена вата, която може да предизвика рак у работещите с нея, а също и боите, които съдържат окис на титан, които сами по себе си са безвредни, но производството им очевидно е отровно. За всичко това има алтернатива. Например, има много естествени изолационни материали като вълна или корк, които могат да се обработят с безвреден слой боракс за устойчивост.

Не само в градовете, а навсякъде съществува голям проблем с водоснабдяването и отходните води, но той може да бъде намален, ако се използват наличните ресурси. Днес отточните канали се запълват със смес от дъждовна вода, варовита вода и водата от тоалетните.

Но дъждовната вода може да се използва за пиене и често тя е по-чиста от тази, която тече от крановете, а варовитата вода може да се използва за поливане на растенията и в тоалетните. Като разделяме водата на три типа и съответно използваме всеки тип по предназначение с най-голяма полза, ние можем да понижим потреблението на

вода в града почти два пъти, като извършим само малки водопроводни работи. В селската местност дъждовната вода може да обезпечи всички битови потребности, както това става в почти всички австралийски ферми, при много по-сух климат от нашия.

Мръсните води могат да се пречистват, като ги пуснем през добре планирана система от насаждения от папур. Той и други водни растения имат способността да поглъщат органичните съединения, болестотворните бактерии и дори химически замърсители, като например метали. Системите от тръстикови заслони се използват за контрол както на битовите, така и на промишлените води. Те заемат по-малко място, отколкото обичайните системи и могат да се изградят вертикално с помощта на няколко пластмасови резервоара, разположени един над друг.

Ако към изброените по-горе идеи за хранене, отопление и водоснабдяване добавим продуктивното производство на енергия, нейното съхранение, а също и вторичната преработка на суровини, то ще получим почти пълен комплекс от условия за обезпечаване на нормален живот. Това вероятно ще изисква по-големи усилия, отколкото може да направи отделен човек или семейство, а отношението на местните власти и селските стопани варира от безразличие до враждебност. Затова хората трябва да се обединяват по места и да сформират свои организации, за да постигнат успех, както вече се прави в много страни на Европа и по целия свят.

ПРЕВОД
Росен МИНКОВ

От стр. 1

развитие, при което на практика почти не се използват невъзобновяеми природни източници на енергия и вещества от една страна и не нанася вреда на природата и здравето на човека от друга.

В САЩ, Швеция, Германия, Япония и други страни, от десетилетия се използват удобни домове с ниско, дори "нулево" потребление на енергия, без канализационни мрежи.

В Стокхолм вече 10 години успешно се експлоатира удобен дом с басейн и огромна зимна градина, който няма нито канализация, нито топло и електроснабдяване, нито водопровод.

Да наречеш такъв екодом "народен" не е ли преувеличено, ако той струва прекалено скъпо? Фирмата ISO-MAX вече е построила няколко хиляди дома в Полша, Финландия, Германия със системи за слънчево отопление и акумулиране, като в крайна сметка се оказва, че един дом с нулево енергопотребление не струва по-скъпо от другите.

"Народният екодом",

ЕКОДОМ С НУЛЕВО ЕНЕРГОПОТРЕБЛЕНИЕ

който ние разработваме, има себестойност от 90\$ кв.м., при това неговото строителство се извършва само с достъпни местни екологичности природни материали и енергоспестяващи технологии на строителството.

Защо е толкова евтино?

Защото технологиите, предадени ни от САЩ, Швеция и Германия са на достъпни цени и използват само евтини природни материали - пресована слама, както

и глинено с л а м е н а смес.

"Ето пак саман, а ние го взехме за нещо друго..." - ще си каже читателят и ще сгреша.

Технологията само на а п о м н я тази на самана (80% глина, 10% слама и 10% спойка). Тя и з п о л з в а слама, спое-

на с глинен разтвор (10% глина и 90% слама).

Тази "мокра" технология обобщава четвъртвековния немски опит във "фахтверковското" (каркасното) строителство в природно-климатични условия, близки до белоруските. Саманът е почти четири пъти по-тежък, по-малко топлоизолиращ е, а в условията на Беларусия е неприемлив, тъй като там е твърде влажно.

Същината на техноло-

гията е проста - върху фундамента се поставя дървен каркас (20 куб. метра дърва за 200 кв. метра жилище на две нива), който се запълва по метода на пълзящия кофраж, при това напълно (заедно с фронтоните).

Това отнема по-малко от месец, след което се прави покривът и къщата съхне (от 3 до 12 месеца, в зависимост от природните условия). След това се прави замазката

и се разпределя вътрешното пространство според вкуса и възможностите на стопанина.

И така, стените с дебелина 40-45 см. притежават същата топлоизолираща способност, каквато тухлените с дебелина 0,7 метра, като при това имат редица други преимущества - те "дишат" леко (да не се бърка с инфилтрация), решават проблема с радона, не отделят вредни вещества, свързани с топлинната обработка и т.н.

Такива къщи на 3-4 века още съществуват в Германия и след "смъртта" си не създават никакъв проблем с усвояването на строителните отпадъци. При строителството на такива къщи се похабява хилядократно по-малко енергия, отколкото при тухлените, а експлоатационните загуби за отопление са много по-малко.

Квалификация е нужна само при издигането на скелета на сградата и при довършителните работи. Недостатъци на технологията са голямата трудоемкост и дългите срокове на строителство, свързани с изсушаването. ▶

ПОГЛЕД В БЪДЕЩЕТО

И така, да си представим, че Русия е пристъпила към реализиране на предложенията на Анастасия.

На всяко желаещо семейство се предоставя безплатно за пожизнено владение 1 хектар земя, с право за предаване по наследство, за устройване там на свое родово имение. Продукцията, произведена в имението, както и самата земя, не се облагат с никакви данъци.

В резултат на това се постига значително подобряване на екологичната ситуация

Както показва практиката, хората, вече получили земя за родови имена, преди всичко започват да саят диворастящи дървета - средно по 200 всяко семейство. Храсти, жив плет, малини - до 2 000 корена; овошки - средно по 50.

Според мнението на аналитиците, при най-скромни пресмятания - ако дадената програма се приеме на държавно ниво и при правилната траектория, - то семействата, които ще пожелаят да устроят свои родови имена, на първоначалния етап в Русия ще бъдат около 10 милиона.

А това означава, че още в близките години ще след приемането на програмата, без каквито и да е допълнителни субсидии, в страната ни ще бъдат посадени 2 милиарда

диворастящи дървета, 20 милиарда храстови, 500 милиона плодови. А това е само началото на процеса.

Възстановяване плодородието на почвите

Както е известно от практиката, първата работа на хората, получили земя не на краткосрочна аренда, а за пожизнено ползване, е че веднага се стремят да възстановят почвите. При това се използват за обогатяване не само органични торове, но и природни начини:

чрез засяване на почвообразуващи растения през първите години.

Решаване на въпроса за осигуряване на висококачествено продоволствие за населението на страната

Спомнете си "борбата за реколтата" в съветския период. Спомнете си как студенти, ученици и предприятия изкарваха за прибиране на реколтата по колхоза и совхоза. Аз също съм взимал участие в подобни масови мероприятия - плевях и събирах лук по нивите

на крайградския совхоз.

Обаче излишък на качествен продукт в страната нямаше. По старото поколение, разбира се, помни изгнилите наполовина картофи по магазините, както и непредавателния вид на зеленчука.

После започна вилното движение. Почнаха да дават на хората по 600 квадрата земя. И чудото стана. Статистическите данни са известни на всички. Населението на страната - самостоятелно,

без всякакви министерства и ведомства, осигури 80% от производството на зеленчуци (за съжаление, сега започнаха да усложняват живота на хората с местата и вилите: повишени цени на билетите в транспорта, данък за парцелите, поскъпване на електроенергията). И всичко това само на някакви си шестстотин квадратни метра, където е невъзможно да се създаде свършена икономика и да се посадят високорастящи дървета, наторяващи

почвата; да се изградят водоеми. При това тук се работи най-вече в почивните и празничните дни, без достатъчно опит и знания.

Хектарът позволява да се създаде по-свършена икономика. При правилното организиране разходът на труд за един квадратен метър площ се снижава примерно 30 пъти. Не веднага, разбира се, а - ще повторя - при правилен старт. По такъв начин, както вече съществуващата практика, така и теоретическите изчисления потвърждават, че реализацията на представената програма ще осигури страната напълно с абсолютно цялото необходимо продоволствие.

А сега - за качеството му. Трябва ли да доказваме, че човекът, отглеждащ селскостопанска продукция, с която храни семейството си, няма да добавя в почвата хербициди и химически торове? Няма да сее мутирани продукти. А всичката тази гадост влиза в нашата страна и се купува от населението изключително поради недостига на хранителни продукти. При достатъчно количество обаче, на първо място веднага излиза качеството. Надявам се, че се изразих убедително.

**ВЛАДИМИР МЕГРЕ,
"НОВАТА
ЦИВИЛИЗАЦИЯ"
ИЗДАТЕЛСТВО
АЛИВГО
(Слегва)**

Тези недостатъци липсват при другата, по-ефективна индустриална "суха технология", много популярна в момента в САЩ, която използва същите принципи.

Тя се състои в използване на пресовани сламени блокове (веднага след като ги съберат от полето) като основен материал за изграждането на стените с последващата замазка, т.е. блоковете могат да се използват като пълнеж на основния кофраж.

Нека не забравяме, че строителните стандарти на САЩ са много по-строги в някои отношения от нашите и тази технология там е напълно сертифицирана.

Пожарната безопасност например, е в пълно съответствие с изискванията, а като топлопроводимост технологията е три пъти по-добра. Преградните стени в тези къщи не се отличават от обичайните в САЩ.

Такъв дом можете да построите за седмица и веднага да започнете довършителните работи, което беше демонстрирано през август тази година от Белоруското отделение на Международ-

ната академия по екология и американската Solar Energy International в село Занароч.

Такива къщи издържат по 100 и повече години. Например в САЩ сега живеят хора в домове от пресована слама, които са построени през 19-ти век.

Огнеустойчиви ли са?

Съгласно международния стандарт DIN 4102 и DIN 18951 (21/51) глинено-сламените смеси представляват огнеустойчив материал при съдържание на глина до 5%, при условие че глината е равномерно разпределена като обем.

Това се обяснява лесно: глината съдържа голямо количество съединения на калий, които са огнеупорни. Според международните норми шпаклованите стени, построени по технологията straw-bale, могат да се отнесат към клас F45, т.е. съпротива на огъня до 45 минути.

Сламените блокове, обработени с циментов разтвор, имат още по-добри показатели - F 120.

**Превод
Росен МИНКОВ**

От стр. 3

Осъществява политическо ръководство въз основа на устава, референдумите и решенията на Конгреса.

Решава въпроси от организационен и финансов характер.

Приема бюджета на БРП.

Утвърждава годишните програми на БРП, предложени от председателя.

Координира дейността на местните организации.

Съгласува датите за провеждане на областните и общинските конференции.

Със свое решение може да насрочи провеждането на извънредни събирания на структурите на БРП.

Съгласува и утвърждава кандидатурите на БРП за централната и местната власт.

Утвърждава заместник на член на Изпълнителното бюро, който отсъства продължително време по обективни причини, до завръщането му. Изборът се извършва с обикновено мнозинство (50% + 1 глас) от присъстващите в началото на заседанието членове на Управителния съвет.

ПРОЕКТ

УСТАВ НА БЪЛГАРСКА РОДНА ПАРТИЯ

Попълва състава на Изпълнителното бюро, но не повече от половината.

Попълва състава на Контролния съвет.

Определя квотите за провеждане на Конгреса, Националната конференция и Изпълнителното бюро.

Свиква и определя дневния ред на Конгреса и Националната конференция.

Определя реда за свикване, организиране и провеждане на Конгреса на БРП.

Избира мандатна комисия и комисия за подготовка на Конгреса. Те изработват правилници за своята работа, които се приемат от Изпълнителното бюро.

Изпълнителното бюро може да приема правилници за прилагане на части от този устав.

/6/ Решенията на Изпълнителното бюро се взимат с обикновено мнозинство.

/7/ Решенията на Изпълнителното бюро са задължителни за всички органи (без Конгре-

са) и членове на БРП.

/8/ Изпълнителното бюро урежда всички въпроси по дейността на БРП между два конгреса.

/9/ Изпълнителното бюро:

Изпълнява решенията на Конгреса, Националната конференция.

Изработва правилник за дейността си.

Подготвя и свиква заседанията на Изпълнителното бюро.

Ръководи организационно дейността на БРП.

Разпределя дейността на членовете, като определя отделните направления.

Координира взаимодействието между структурите на БРП

Определя дневния ред.

Изработва и предлага за утвърждаване годишните програми за дейността на партията и организира тяхното изпълнение.

Утвърждава структурата и щатния си апарат, както и правилата за дейността си.

Разглежда и одобря-

ва бюджета за текущата година и го предлага за утвърждаване.

Контролира изпълнението на решенията на висшите органи на БРП от страна на областните и общинските местни структури

Изпълнява други организационни дейности, които са извън правомощията на Конгреса или възложени му от тях дейности

Отчита дейността си пред Конгреса.

/10/ Изпълнителното бюро взема решенията си с обикновено мнозинство при явно гласуване, с изключение на въпросите, които уставът определя да се вземат с тайно гласуване.

По определени въпроси Изпълнителното бюро с обикновено мнозинство може да реши да се проведе тайно гласуване.

Контролен съвет

Чл. 12 /1/ Контролната дейност в БРП се осъществява от Контролен съвет, който се състои от председател и двама членове. Той се избира от Конгреса.

/2/ Контролният съвет изработва правилник за дейността си, който се утвърждава от Изпълнителното бюро.

Архитект
Слави ДОЙЧЕВ

Произход и значение

Всяка година в очакване на пролетното пробуждане на природата магазинните витрини, павилионите и пазарите вече преливат от червено-бялото разнообразие на носещите ни здраве и бодрост мартеници. Малко е писано за този толкова красив български обичай - да носим и даряваме мартеници. Данните за него са малко, а няма и писмени източници. Споменатото в литературата традиционно пролетно простиране на червени постилки, завивки и прежда и завързането също на червен конец на китката на ръката, се обясняват най-общо като средство за предпазване от "лошотията". Също традиционна е и мартеницата от червено-бял шнур с бял и червен пискюл в краищата. Интересна нейна разновидност са свързаните с такъв шнур мъжка и женска фигурка от червена и бяла прежда. Съществуват много приказки и легенди, обясняващи произхода на мартениците от времето на старите българи, т.е. „булгарите“, както са ги наричали съседите и хронисти в Азия и по-късно в Европа. Съобразно нейното

Китайският символ Ин Ян

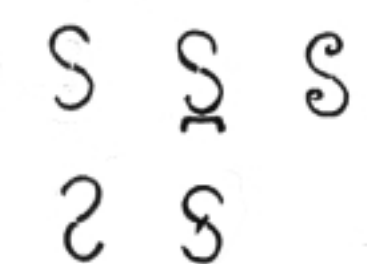
Форма на акустичните отвори в различните европейски цигулки

Скално изображение на орел от Сибир

навска България), тази насока на дирене би могла да се окаже перспективна, особено, ако се вземе пред вид именно червено-белият й вариант с мъжка и женска фигурка, познат ни с името "Пижо и Пенда".

Преди 30 000 г. пр.н.е.народите населяващите дотогава Берингия - Зоната на Сибирско -Американската палеоарктическа култура, започнали разселване както в посока Америка, така и към Сибир, Цент-

Клеймо от монета на волжките българи

рална Азия и Жълтата река.Те разнасят една и съща култура и в двете посоки, включително представи за строежа на света и дуалистичния светоглед с двете начала Небето - мъжко, светло и Земята - женско, тъмно, съществуващи в хармония помежду си. Също шнуровото писмо, по-известно у индианците. Дуа-

листичното начало ни е известно и от китайската митология, Ин и Ян, с техния символ - кръг, в който се разминават бяла и черна запетая. В тамгообразното писмо на нашите предци обаче, срещаме знаци, подобни на китайския символ, очевидно със същото значение, развити до растителен мотив. Оказва се, че съдържащата се в тях идея е била широко разпространена в ця-

Пижо и Пенда

лостната материална и духовна култура на древните народи:

1.Споменахме за двете начала на видимия свят,Мъжко- светло и Женско-тъмно, неразлична част от идеята за Тангра.

2.В Сибир се среща скално изображение на бащата на шама-

ните-орел с две разминаващи се запетаи на гърдите.

3.Местният владетел "шан-юй" се зовял "Син на Небето и Земята", т.е. на двете начала.

4.Жилището на коневъдите, юртата се дели на "мъжка" и "женска" част и днес.

5.Клеймо на волжко-камска монета представлява две риби една срещу друга.

6.Струните на изобретените за пръв път в света от коневъдите музикални лъкови инструменти били само две - "мъжка" от бял косъм и "женска" от черен.

7.Украса на конска юзда с изображение на "Свит на пръстен хищник" - самур, (или сомор както е записван в "прабългарския календар", наричан и днес в Централна Азия "булга".

8.В условията на дуалистичен светоглед, шнуровото писмо вече съдържало две нишки - бяла и черна,

Къде обаче да търсим произхода на червено-бялия шнур?

Може би в почитането на кръвата и предпочитането на нейния цвят.

Шнур с бял и червен пискюл в краищата има в българските мартеници. Именно нейната разновидност е мартеницата с.Пижо и Пенда, за която вече споменахме - едно от най-силните доказателства за влиянието на двете начала - Небето-мъжко и Земята- женско, достигнало и до наши дни.

След всичко гореизложено обаче, би следвало фигурката на Пенда да бъде от червена прежда!

С различни знаци, символизиращи двете начала,хората в древността украсявали не само шапката, шлема и дрехите си, но и домашни и стопански пособия. Дали не са смятали, че чрез тях достигат хармония с природата и приобщаване към заобикалялия ги свят?

1-ви март е древен български празник.На него всяка година българите подаряват на своите близки и приятели малки червено-бели украшения.Наричат ги мартеници –според названието на едноименния месец. Изработват се от пресукани бели и червени конци и се закачат на дрехата близо до сърцето за здраве и щастие. Мартеницата е символ на пробуждането на природата, идването на пролетта и култа към слънцето.

Белият цвят символизира мъжкото начало, силата, светлата, слънчева зона. По-късно под въздействието на християнската митология обозначава

девствеността и непорочността - това е цветът на Христос. Червеното е женското начало, здравето. То е знак на кръвта, на зачеването и раждането. Трябва да си припомним, че първоначално женските сватбени носии са били червени. Бялата мартеница дарява дълъг живот, а червената -здраве и сила, толкова необходими в края на зимния сезон, когато жизнените сили са на изчерпване.Мартеницата е своеобразен амулет срещу злите сили и окичването с мартеница е един магически ритуален акт - усуканият бял и червен вълнен конец запазват човека чрез механизмите на контактната магия от уроки и болести. Сваля се, когато се види първия щъркел и се закача на разцъфнало дръвче. На някои места я слагат под голям камък и след девет дни гледат какво има под него. Ако са се настанили мравки, годината ще е богата с овце, ако има други по-едри буболечки - сполука в крави, в едър добитък. Затова някъде наричат мартеницата "гадалушка". Другаде я

МАРТИНИЦАТА – ПОСЛАНИЕ ОТ ДРЕВНОСТТА

хвърлят в реката, та по вода да им върви и всичко лошо да изтече. В някои краища наричат седмицата, започваща от 1 март броените дни - по тях гадаят какво ще бъде времето през годината. Широко е разпространен и друг обичай - избират ден: всеки си намисля определен ден до 22 март и по него познава каква ще му е годината - ако е слънчев, ще е успешна; ако вали и времето е лошо - ще има трудности.

Легендата разказва, че когато древните българи стигнали до Дунавската равнина, били омагьосани от нейната красота. Те избрали това място, за да запалят езически огън. Вярвали, че около този огън техния бог Тангра избира

сяло наоколо. Жените печели хлеб, а мъжете поддържали огъня.Храна имало за всички, а виното и вълшебната медовина повдигали настроението. Пламъците на огъня се извисявали все по-високо и по-високо. Само канът не бил весел. Няма билка, която в изобилие растяла в родната му степ. По стар обичай нея трябвало да положи до жертвените дарове. Трябвало да благодари на Тангра за тази земя, както повелявал обичаят на децата му. Затова и бил опечален могъщия кан, предводител на войската в много сражения, победителят на византийците. Той тъжно въздъхнал и сълзи блеснали в очите му. И изведнъж, кой знае от къде, до него долетяла пъстро птиченце.

Птиченце като птиченце, а заговорило с човешки глас: "Не тъжи, велики кане. Аз имам бързи и силни крила. Летях с теб по целия път, за да ти помогна в трудна минута. Завържи на шийката ми бяло конче, аз ще полетя към Волга, при твоята сестра и ще предам поздрав от теб и твоята дружина."

Ханът завързал бяло конче на шийката на чудната птичка, тя полетяла към небето и скоро се скрила от погледа му.

Минало време и птичката се върнала. Изморена, останала почти без сили, но радостна кацнала на рамото на кана. И отново заговорила с човешки глас: "Ликувай, велики кане! Развържи белия конец и вземи стръкчето билка. Ще намериш и червен конец – поздрав от твоята сестра и роднините ти." Ханът взел стръкчето билка и го поднесъл в дар. А белия и червения конец запазил, вярвайки, че те ще му донесат здраве и щастие.

И сега мартениците изпълняват ролята на амулет, който трябва да предпази носителя им от беда и нещастия.

Според друга народна приказка Марта живяла със своите братя далеч в планината. Братята й носели едно име - Сечко. Само че единият наричали малък, а другият - голям Сечко. От високата планина те виждали и чували всичко, каквото става по земята. Усмиввала ли се Марта, погалвала и гадинки, и тревички. Стопяла простора с благата си усмивка, блестяло като златно слънцето, прелитали весело птичките.

Веднъж една пъргава млада невеста подкарала овчиците си в планината, защото топло слънчице огряло, птички се обадили, та тревичка стоката да попасе.

- Не изведждай, булка, вакулишите на паша, рано е! Скоро Сечко си отиде - думал й свекърът, стар старият. Преживял е много той и мъдро може да поучи. По слънцето познавал старецът кога ветровете ще завейат, по месеца разбираше кога дъжд ще захване, кога град ще бие, кога зла зима ще вилнее. - Кърпикожусите цъфтят сега, снахо - топло й напомнил старецът. - Това е цвете лъжовно, не прецъфти ли, не му вярвай, кожухчето не сваляй!

- Е, тейко, какво ще ми стори Марта? Тя е жена и зло на жена не може да направи — казала невестата и подбрала овцете и козите нагоре към планината.

Дочула Марта тези думи и тежка мъка я налегнала. Нищо че е жена, и тя може да покори слънцето като братята си, и тя има сила бури и хали да посее, и тя знае кога слънчев благодат да прати. Какво от това, че жена й думат! Не минало много. Тъмни облаци надвиснали над планината. Ветровете забрурили безмилостно набъбналата гора, леден сняг зашибал, захванала люта зима. Сковала се земята, замлъкнали птиците, секнал ромонът на ручея. Непокорната млада овчарка така и не се върнала вече. Тя останала вкаменена заедно с овчиците си горе в планината.

Така останал обичаят да се правят мартеници, за да е радостна "баба Марта" и да носи само добрини на хората.

По материали от интернет

МОНОГРАМИ НА МИХАИЛ III ШИШМАН

Борислав ИВАНОВ

Дълбокият прабългарски корен на царствения Шишманов род е засвидетелстван във Воденския надпис на цар Самуил (1014 г.). Там с гордост се заявява, че цар Самуил е внук на "стария кавхан" Шишман. В предишната статия направих опит да изведа името Шишман чрез генеративния език на авите – прабългари. **ЪЗЪЕр** от **ШЪЧЪ** – ръка острие – сека (сеча) и **МЪАНЪ** – метал, желязо – или **ШЪЧЪ МЪАНЪ** – сека желязо, "сечащо желязо", "желязо, с което се сече" т.е. меч, шашка. Между впрочем още Херодот (5 в. пр.н.е.) многократно споменава в своята "История" за известната скитска двуостра брадва "сагара", название напълно покриващо днешното българско "секира", което потвърждава най-древния произход на лексемата "сека" ("сеча"). В общественото съзнание на предците ни мечът символизира вяръност към положена клетва, към дадена дума, към поето задължение. Неслучайно ритуалът на заклеване се е извършвал пред изваден меч. В отговорите на папа Николай Първи по допитванията на българите от 866 г.

в глава 67 е записано: "...че сте имали обичай, когато сте решавали да обвържете някого с клетва за някаква работа, да слагате пред себе си меч и в него да се заклевате...". До нас представата за "меча" при сключване на договореност вероятно е останала в израза "да сечем бас", който се употребява при сключване на облог, както и в израза "рече и отсече". Продължавайки разсъжденията за разчитане на царското фамилно име Шишман с участие на прабългарския корен **ШЪЧЪ** – сеча – достига до графично-буквения запис на **ШЪЧЪ** – сеча – който според съответстващата писмена азбука на "Езика на говорещата азбука" на азите-прабългари ще изглежда – Ш 1 .Тук графичният знак за Чъ – нос, острие, едно – 1, още не е отделен от цифрата "1", посредством еволюция към "ч", еволюция, която описах в предишни статии. Според мен, горните разсъждения са илюстрирани по чудесен начин в монограмите на цар Михаил III Шишман (1323-1330 г.). Трябва да отчитаме практиката от

множество прабългарски надписи, буквите при изписване на думите не винаги да спазват строга графична линейност, а често да се свързват със съседни бук-

фиг. 1

фиг. 2

фиг. 3

ви според тяхното повърхностно разположение. А също да вземем под внимание прабългарската писмена традиция, буквеният запис при основни лексеми от езика **ЪЗЪЕр** да бъде възприеман като единен символен знак на думата, който никога не губи своя побуквен произход (за което многократно съм писал). Подобен подход се прилага и при изработване на монограми.

Документални извори величат като български цар могъщия деспот Шишман, управлявал към края на XIIIти век Видинска област, бащата на цар Михаил III Шишман (1323-1330 г.). Запазени са средновековни паметници, съдържащи родовия царски

фиг. 4

монограм на Михаил III Шишман. Без да се задълбочавам, ще спомена, че характерни за XIVти век са много срещани монограми на български царе, които откриваме върху сечени от тях монети и другаде. Но забележителното за Михаил III Шишман е, че неговият монограм съдържа букви от най-древната писменост на азите-прабългари и представлява не друго, а буквен запис на думата **ШЪЧЪ** – сеча, откъдето произлиза името на старата прабългарска кавханска и царска фамилия Шишман. Явно Михаил III Шишман е държал да подчертае своя автентичен благороднически произход, водещ началото си от стар прабългарски кавхански род от времето на Първото българско царство отсам Дунав. Предлагам на читателите да се убедят сами. Фиг.1 и фиг. 2 са монограми на цар Михаил III Шишман от медни монети, сечени

в Търново. На фиг. 4 царският монограм на Михаил Шишман е изобразен върху знамето на българската столица Търново (Drinago) от географска карта на Анджелино Далорто, рисувана 1325-1330 г. Знакът на цар Михаил Шишман от фиг. 5 е на-

мерен във Велико Търново. А самата "разшифровка" на Шишмановото име и знак като произлизащо от "сеча" и "меч" ("шашка") може да открием върху сребърника на Ярослав Мъдри (978-1054 г.) – фиг. 3, доказващ между другото и близките връзки между средновековните българска и руска държавност. Тук с точки са представени цифровите значения на **ШЪ** – пет и **ЧЪ** – едно, т.е. 5+1=6.

ГОВОРЕЩА АЗБУКА НА ПРАБЪЛГАРИТЕ

1.	Ъ	- тоз, онзи, е, да	1	1
2.	Зъ	- огън, огнище, лек, топлина, светлина	2	3 3 3 3
3.	Бъ	- голям, по-възрастен, зрял, по-стар, по-, повече	3	б б б б
4.	У	- ухо, звук, чувам, тясно	4	у у
5.	Хъ	- женско, гънка, поражда, утроба, кълн, до	5	с ш
6.	Ръ	- много, пръст на ръката, тръстика, 4 - чинии	6	+ X
7.	Чъ	- нос, образ, лице, глава, режа, част; 1 - число, мирис, стърчи	7	1 1 1 1 1 1
8.	Йо	- очи, течност, вода, 2 - число	8	" ∞ φ γ
9.	Тъ	- мъж, мъжко, баща, прави, носи, допринася, отделя, обособява, обособена част-територия, посочва, вътрешен, 3 - число	9	γ τ
10.	А	- без, липсва, няма, свършва, спира	10	А А А
11.	БРъ	- клон, листа, платно, парцал	11	Б Б Б
12.	И	- оставя, следа, резултат, външен, хвърля	12	ε ε ε
13.	КРъ	- крак, свивам, крача, ходя, карам, крив	13	> < К
14.	Шъ	- ръка - длан, 5 - число	14	π ш
15.	Е	- вик, кръсък, гърло	15	н н н н
16.	Дъ	- зъб, черупка, бял, плоча, острие, дъчва	16	Δ
17.	Ер	- листо, език	17	Р В Д
18.	Гъ	- дърво, растение, расте, изправен	18	γ
19.	О	- месо, плът	19	φ
20.	Лъ	- гръд, майка, извор, род, зърно, семка, дълъг, височина, планина	20	Λ
21.	Мъ	- собствен, има, притежава, мой, негов, прилича	21	Δ Δ
22.	Нъ	- уста, ям, отвор, отвара, дава, на - дава, нов	22	ο
23.	Ю	- покрив, покритие, крило, защита, гръб	23	τ σ ρ
24.	Ор	- камък, скала	24	σ
25.	ТРъ	- търка, търхаля, стръмен, въртя	25	σ σ
26.	ГРъ	- земя	26	- + φ
27.	Аъ	- малък, ситен, дребен	27	φ ρ ρ
28.	МРъ	- мърдам, мръщя се	28	~ ~ ~
29.	АЙ	- небе, най-, най-висш, време	29	* * *
30.	Я	- смях, смей се	30	ε α

"СНЕЖАНКА" - ПОДЗЕМНИЯ БИСЕР НА БАТАШКИЯ РИД

Георги ТАНКОВ

Пещерата "Снежанка" е на 5 км от град Пещера. Една чудесна природна забележителност, разположена под земята, имаща оригинални галерии и дарования на монументалното изкуство. Тръгваме по обикновен горски път, отклонен на 2 км от шосето Пещера - Батак, между едри дървета се озоваваме на Новомахленската река и край стръмните склонове на

връх Купена и Стенето стигаме местността Ангеливи ниви! Оттук по стръмна пътека нагоре между букови дървета се озоваваме пред хралупата на Лилова скала. И сме пред двете врати на пещерата, намираща се в дъното на оригинално

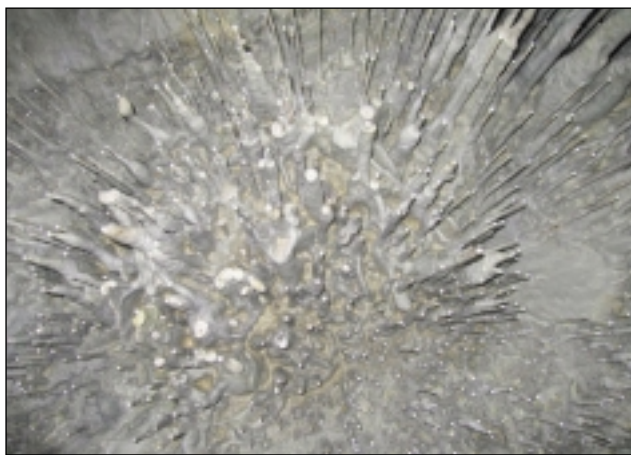
„антре“. Влизаме в малката зала, наречена "Зала на вимената" или "Зала на китайските фенери". Млечнобелият вазоник на тавана е обсипан с разнообразни сталактитови образувания. Висят малки и големи "вимена" и "фенери" и красиви драперии виснат над главите ни. Тези образувания завършват с нежни ресни-тръбички от калцит, от които сълзят периодично малки капчици вода. По-надолу

сани в приказката на братята Якоб и Вилхем Грим. Въображението ни открива и някои принадлежности на Снежанка. Зад големи колони в единия ъгъл е оформена музикалната стаичка. Тук при почукване по висулките, ечи звън от цялата гама звукове, сякаш пеят камбани, звънчета и чанове на родопските овчи стада. От тавана на "Голямата зала" висят хиляди мраморни сталактити, разклонени или не, огнати сякаш ги духа вятър, а други, достигащи земята, са създали сталактонни. Две езерца блестят като огледала, като две детски очички. Откритите останки показват, че пещерата е била укритие и жилище на пещерния човек.

Подземният път "Срутището" е своеобразна зала, изпълнена с големи

лактити. Това ни наподобява замръзнал сребърен дъжд, готов всеки момент да се изсипе над нас. "Вълшебната камера" е пред нас. Нейният под и стени са покрити с бял синтър. Голямо разнообразие от карстови образувания - езера и вани, още веднъж потвърждават голямото вълшебство и красота на това подземно царство. До голямото езеро откриваме стройната каменна фигура на прекрасна-

и малки късове мрамор, паднали от високо таванско кубе. Тук в тъмни наслоения от водата са открити тракийски огньо-

"Тайнствения прохог" е дълъг 25 м, тесен и нисък, с удивителен мраморнобял таван с хиляди тънки като сламки ста-

та, проникнали през двуметровия мраморен пласт и влезли в пещерата. Показва се изходът и ни срещат слънчевите лъчи.

Вън сме от приказния подземен дворец "Снежанка", очаровани от голямото богатство на фигури, форми и образувания. Богатство, създадено от неповторимия ваятел - Природата.

Пещерата е открита през 1949 г. от трима туристи. Нейното име беше дадено от видния наш природозащитник Ал. Петров, имайки предвид снежнобялата и калцирана украса. По-късно е електрифицирана. Туристически посещения започнаха през 1968 г. Пещерата е дълга 225 м, с височина до 5 м. Има 6 зали, благоустроена е. В нея са изваяни около 800000 сталактити и сталагмити. Широкото човешко въображение може да открие силиуети на замъци, дворци, фигури на хора и животни. Археолозите доказват, че пещерата е била обитавана преди 2000-2500 години от тракийското племе беси. Тази Западнородопска пещера под Баташката планина ежегодно се посещава от хиляди гости и туристи от страната и чужбина, от учащи се.

Много привърженици на готвената храна са склонни да вярват, че човекът, като се е хранил с готвена храна от векове насам, е свикнал с нея и сега може да пострада, ако започне отведнъж да яде сурова храна. С други думи, ако ние сме напълнили мотора на една лека кола с мръсен и долнокачествен бензин за известно време, машината може да е свикнала с него и може да се повреди, ако нечистият бензин се замени с чисто гориво (?!).

Фактът, че съществуват болести, които изчезват и организмът се възвръща към нормалните си функции, щом се премине към ядене на сурова храна също доказва, че човек не е привикнал към готвена храна. Вярно е, че според законите на природата нашият организъм се опитва да се нагоди към храната, която получава, но не по начина, който някои хора си представят. Много от хранителните съставки елементи на храната, които са естествени за комплицираните процеси и за специализираните главни функции на клетката, лесно се разрушават

РАКОВАТА КЛЕТКА Е ПРЯК ПОТОМЪК НА ДЕГЕНЕРИРАЛАТА ХРАНА

под влияние на огъня. Поради това именно в хранителните продукти, които се смятат за силно питателни от привържениците на готвената храна, липсват онези съществени съставни елементи. Вместо това те съдържат в изобилие протеини, мазнини и въглехидрати, които са няколко пъти повече от количеството, необходимо на клетката.

Когато са постоянно лишени от хранителните съставки, които са съществени за извършването на техните специфични функции, клетките или не достигат пълното си развитие и специализация, или веднъж достигнали ги, по-късно загубват способността да изпълняват тези функции.

След няколкогодишно лишаване настъпва момент, когато един или няколко милиарда клетки, изгубили останалите си способности, най-после се освобождават от механизмите, които ограничават развитието на клетките. Тогава те се отделят от колективния

живот, стават автономни и лакомо поглъщат материалите, които изграждат тъканите и плават в междуклетъчната течност в големи количества. Тези материали са били откъсани от нормалните клетки като излишни за техните нужди, но пък са високо ценени от гастробиолозите протеини (особено животинските протеини), мазнини и всички азотни вещества. След това автономните клетки започват да растат със застрашителна бързина, непослушни и непокорни, умножават се по безпорядъчен начин, за да образуват една ужасна маса, едно ново,

живо съединение, което в процеса на своя растеж заробва, разрушава всичко в околната среда и накрая унищожава този чуден храм — човешкото тяло. Името на това ново творение е РАК. Той е истинският потомък на готвената храна, живо доказателство за това как клетките се нагаждат към структурата на хранителните материали, които ние консумираме.

За нещастие след откриването на огъня човешкото естествено развитие е спряло и което е най-лошо, то върви назад с гигантски крачки. Огънят и другите смешни сред-

ства за дегенериране, изобретени от цивилизования човек, разрушават всички тези висши хранителни елементи, които са били складиращи в естествените материали, следователно и в животинските клетки, и ги връщат към техния примитивен тип: те са най-голяма прилежност доставят обикновени строителни материали, като с тях осигуряват безцелното растене на раковите клетки, които са истински образци на примитивни клетки. За късогледите биолози строителни материали на тялото са протеините (белтъците), т. е. камъните и тухлите на една съвсем обикновена структура. Те не се интересуват от различните видове спойки (цимент и вар) и от многобройните детайли, които са незаменими при построяването на една сложна фабрика и които не се намират в един бифтек или една пържола.

Във втория том на моята книга съм посветил близо 300 страници на изследване пробле-

ма за рака. За тази цел съм направил преглед на един важен трактат от прочутия американски цитолог Е. В. Ковори, озаглавен „Ракови клетки“; 1955 г. Това е най-изчерпателното проучване върху предмета, в което са събрани всички други важни изследвания, данни, мнения и заключения, публикувани от многобройни видни учени. Върху базата на тези данни, изнесени от самия цитолог, аз окончателно съм доказал, че появата на раковите клетки е резултат от липсата на по-висши хранителни съставни елементи и от едно свръхизобилие на онези обновени строителни материали, които насърчават безцелното растене на клетките.

Атерхов - „Пълно прочистване, подмладяване и отслабване чрез суровоядство“ - ИК „Здраве и щастие“, книжна борса-полиграфическа комбинат „Д. Благоев“-ул. „Н. Ракитин“ №2, борса „Еквус Арт“

**Тел. 02/ 581 9640
GSM 0899 831110**

ОТ МЕН ЗАВИСИ ВСИЧКО!

От стр. 1

Наистина ли нашата и само нашата мисъл твори?

Да – нашата, но не моята. Има изписани доста книги за архетиповете, колективното несъзнато, психологията на тъпата и групата, въздействието на егрегорите, на преобладаващите мисъл-форми, на нематериални същности и т.н. Значи няма как всичко да зависи от мен. Отново се пробуди гневът ми. Подхранваше го главно чувството за безсилие. Всъщност това заучено чувство често е в основата на агресия и гняв – все негативни емоции, пълнещи кръвта ни с отрова. Както често правя, когато не мога да се справя със себе си, посегнах към книгите на Владимир Мегре. Ето на какво попаднах в книга шеста:

„Ако мисълта ви е слабо развита или под въздействието на някакви причини не ви е дадено да използвате присъщите ѝ енергия и скорост, върху вашите житейски ситуации ще въздейства чужда мисъл, на ваши близки, познати, общоприети постановки в обществото. Но във всички случаи вашите житейски ситуации се градят отначало от човешката мисъл. И вие сами сте си виновни ако сте вързали и закрепостили собствената си мисъл, с което сте се подчинили на волята на друг човек, и вече от този друг или други ще зависят вашите неудачи или успехи.“ Запрелиствах и отново, вече подготвена да осъзная на базата на собствените си препъникамъни, зачетох за начините, способстващи ускоряването на мисълта. Едва ли през този живот ще успея да измина значителна част от този път, но се надявам децата ми да минат по-голям отръзък от него, а техните деца...
Всъщност, все пак от мен зависи всичко!

До редакцията на Вестник „Рогово именуие“ БЛАГОДАРСТВЕНО ПИСМО

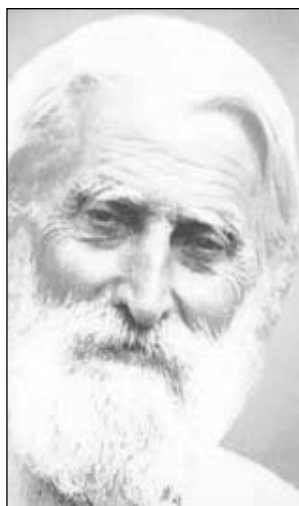
От името на читателите и служителите на Библиотека „Партевий Павлович“ – Силистра, ви благодарим за предоставената възможност да притежаваме и популяризираме вашето дарение.

Вашият дарителски принос в силистренската библиотека е пример за утвърдени духовни ценности и на отношение за съзидание.

Като оставаме с надежда за трайно сътрудничество, ви желаем здраве, нови идеи и успешната им реализация!

21.02.2006 г.
гр. Силистра

Директор:
Нели Стоилова

Бейнса Дуно

БЕЛИ ПЕТНА ПО НОКТЯТЕ

1. Обливайте в продължение на 1 месец тялото със слънчева вода.
2. Печете се на слънце 1 ч. или 1 и 1/2 ч., сутрин от 7:30 до 9:00. Главата ви да бъде на сянка.

БЪБРЕЦИ

За болни бъбреци яжте боб. Задължително е първата вода на боба да се изхвърля.

БУЧЕНЕ НА УШИТЕ

1. Бученето на ушите идва от кръвообращението. Пийте по 6 чаши гореща вода на ден – 2 чаши сутрин, 2 на обед и 2 вечер.

2. 10 дни поред сутрин да се пие по 1 кафена чашка сварена дребна лайка. След това 10 дни почивка, да не се пие и после пак 10 дни пийте. Това да се прави 3 пъти по 10 дни, общо 90.

РЕЦЕПТИ ЗА ПРИРОДНО ЛЕЧЕНИЕ

БЯЛ ДРОБ

1. Яжте грозде, то спомага за усилване на дробовите.

2. Болният от гръдни заболявания да яде пържен лук.

3. Ако имате слаби гръди, подложете се от 1 до 3 месеца на житен режим. През това време не трябва да употребявате никаква друга храна. Дъвчете житото сурово, добре изчистено и измито. Ако ви се вижда много 1 месец, направете опита за 1 седмица. Накиснете от вечерта 100 гр. жито с вода. Разделете го на три равни части – първата сдъвчете сутринта, втората на обед и третата вечерта. Вода може да пиете колкото искате.

ВЪЗПАЛЕНИЕ НА БЪБРЕЦИТЕ

1. Пиене на много гореща вода.

2. Лека, лесно смиланема храна, за предпочитане растителна. Да се избягват киселите, солени и лютите храни. Да се набляга повече на плодове: ябълки, круши, варени сливи и т.н.

ВЪЗПАЛЕНИЕ НА ВЕНЦИТЕ

Да се измиват редовно венците с отвара от лайка.

ВЪЗПАЛЕНИЕ НА НОСА

Сварете малко дребна

лайка. Смъркайте от отвара и измивайте носа отвътре в продължение на 10 дни, сутрин и вечер. После 10 дни почивка и пак 10 дни промивки. Едновременно лайката да се употребява и вътрешно – пийте я топла, всяка сутрин, по 1 малка чашка, без захар. Това също 10 дни, после 10 дни почивка и пак 10 дни пиене.

ВЪЗПАЛЕНИЕ НА ОЧИТЕ

1. Вземете сурови картофи и ги нарежете на ситни резенчета. Наложете ги върху слепоочията и ги превържете. Дръжте ги около 1 час. Вместо картофи, може да използвате и селски квас.

2. Вечер при лягане да се покриват очите с топъл компрес.

3. Да се измиват очите с отвара от лайка.

4. Сварете сухи дренки на компот без захар и пийте, докато е горещ.

5. Отрежете лозови пръчки и докато лозата сълзи, съберете лозовата вода и с нея си мийте очите.

ВЪЗПАЛЕНИЕ НА УХОТО

1. Изцедете сок от печен праз и още докато е топъл, капнете няколко капки в ухото.

2. Наложете ухото със селски квас.

3. Да се пече гърба от 1/2 час до 1 час и 30 мин.

на слънце. Така да се направят 40 слънчеви бани.

ГАСТРИТ

1. За гастрит първо вземете очистително – рициново масло. После ще пиете топла вода на малки глътки. След това ще пиете отвара от лайка, 3 пъти дневно, по 1 кафена чашка вечер преди ядене. Хубаво е да пиете житена и царевична вода. Яжте препечен хляб и обикновена картофена супа, без подправки.

2. Да се пие по 1 чаена лъжичка зехтин на гладно.

3. Сок от прясно зеле.

ГЛАВОБОЛИЕ

1. Когато ви болят главата или очите, сложете на слепоочията си прясно приготвен топъл квас. Първо намажете мястото с малко зехтин и след това наложете кваса. Според степента на болката можете да го държите на слепоочията си от 10 до 14 часа. от 3 до 5 пъти седмично.

2. Изпийте 3 чаши гореща вода на малки глътки. След това вземете очистително. Като освободите стомаха си, направете една топла баня и си легнете. В банята ще стоите малко.

3. Вземете 1 шепа ягодови листа, сложете ги да киснат във вряла вода 5 мин. Тази вода да се пие от болния.

ДЪБОВИТЕ ГОРИ

Дъбовите гори имат широко разпространение в нашата страна - 34,6% от общата залежена горска площ и 45,2% от площта на широколистните гори. Те заемат долния лесорастителен пояс - пояса на дъба и черния бор - и отчасти средния лесорастителен пояс. Разпространени са главно в сухите равнини и сухите до свежи предпланински склонове до 750-800 м надморска височина, като някои видове (*Quercus sessiliflora* - Зимен дъб) се изкачват в Рила и до 1600 м. Някога у нас хълмисто-предпланинските райони и равнините около тях са били покрити с девствени дъбови гори. Състоянието им е било силно влошено в миналото от дейността на чове-

ка, а сега положение то не е по-добро.

Дъбовите гори у нас се формират при условията на континентален климат с умерени валежи, продължително и засушливо лято и дълъг вегетационен период. В Странджа и Източните Родопи климатът е смекчен, с подчертано средиземноморско влияние, а в Източна Стара планина под влияние на Черно море е с по-голяма въздушна влажност. По произход 86,3% от дъбовите гори са издънкови и 13,7% - семенни.

Високостъблените гори са разпространени най-много в Странджа (45% от общата им площ в страната), в

Източна Стара планина и Източните Родопи и по-малко в останалата част на страната.

Издънковите гори са разпространени почти навсякъде в страната в равнините и по предпланинските склонове, но най-големи комплекси от тях има в Лудогорието и Добруджа.

Най-често преобладават чистите дъбови насаждения от един, два или повече вида като благунови, горунново-благунови, благуново-церови и др. Смесените с други дървесни видове насаждения съставляват само 23,5% от общата залежена площ на дъбовите гори. Дъбовете

образуват смесени насаждения със следните видове: липа (*Tilia argentea*), източен бук (*Fagus orientalis*), обикновен бук (*Fagus sylvatica*), обикновен габър (*Carpinus betulus*), клен (*Aser campestre*), шестил (*Aser platanoides*), брекиня (*Sorbus torminalis*), скоруша (*Sorbus domestica*), полски ясен (*Fraxinus oxycarpa*), дива череша (*Prunus avium*) и др.

Участието на тези широколистни видове, с които дъбът най-често образува високопродуктивни смесени и двуетажни насаждения поради пресилени сечи и паша.

Стефан ЙОРДАНОВ

Копърът - *Anethum graveolens*, е растение - подправка, чиито плодчета и листа се използват много често в кухнята. То е едногодишно билково растение с перести листа, образува големи двойни съцветия с почти жълтено-жълти цветове, от които се образуват плоски, почти кръгли двойни плодчета. Изсушени, те служат за подправка. Както почти всички сеникоцветни, едногодишното растение копър съдържа в себе си всички етерични масла.

Като прясна зелена подправка листата му се употребяват най-вече в таратора през лятото, а извън граница, в Скандинавия, с него подправят рибни ястия. Изсушените плодчета се добавят към ястия с месо и разни видове хляб. За лечебна цел са подходящи обаче само плодчетата, тъй като те съдържат значително повече етерично масло, отколкото листата.

Копърът се появява много рано в историята на човечество - още преди повече от 4000 години той се споменава в древноегипетско писание за лечебното изкуство. Предполага се, че сведенията за лечебната сила на копър са дошли от Египет в Гърция, тъй като гръцкият лекар Диоскорид, работил през I в. сл. Хр. в Рим, го характеризира като лечебно растение с голям ефект.

Познанията за лечебната сила на копър били съхранени сред народа дори в "мрачната епоха" на прехода от Античността към Средновековието, когато били загубени винаги много древни знания. Карл Велики (747-814 г.) разпоредил да се отглежда копър. През Средновековието обаче растението било известно не само заради лечебното си действие, но и защото му се приписвали и други сили - например, че помагал срещу черна магия.

От XV век нататък, когато лечебната наука в Европа започнала да се развива и да се превър-

ща вече в медицинска наука, копърът се появявал все по-често в различни писмени съчинения, давани били дори указания за дестилация на лечебното масло.

Удивително е, че това древно, добре познато и обичано растение било пренесено твърде късно в Северна Америка - едва през XIXти век. Наистина, там индианците познавали една родственна форма на копър *Anethum sowa*.

Действие в телесната сфера

В народната медицина копърът е отдавна известен; това означава, че действието му в телесната сфера е много ясно и многостранно. Например, той оказва превъзходна "услуга" при газове и подувания на корема. Копърът обаче не само отстранява симптома, а действа и лечебно, защото унищожава патогенните чревни бактерии, като заедно с това запазва здравата, нормална чревна флора. Освен това, той отпуска спазмите именно в областта

на стомашно-чревния тракт. Копърът се препоръчва особено при болни от чернодробни и жлъчни заболявания. Ако болест-

КОПЪР

та не е силно напреднала, той помага много. В множество стари книги за билките копърът се препоръчва по време на

кърмене: той стимулира млекоотделянето. В някои произведения от Средновековието се твърди също, че копърът

помагал при хълцане.

Действие в душевно-умствената сфера

Въз основа на силно успокояващото си действие копърът е добро средство за хармонизиране на свръхсилното подчертаване на умствената активност. Вие може би познавате хора, страдащи от един вид "духовни спазми" или "схващане на ума". За тях това е най-добрата подправка. Както знаем, копърът отпуска доста успешно спазмите - т.е. екстремните форми на напрежение в телесната сфера, но той има също действие и при напрежение в сферата на мисленето.

Копърът е за препоръчване особено на онези хора, които са насочили мисленето си към другите, понякога пък знания или способности, които ни се струва, че другият притежава, а ние не. Вместо да се концентрира към самия себе си, към собствените си възможности и способности, завистливият човек постоянно е зает с щастието на другите. Копърът помага до голяма степен на такива хора да пренасочат концентрацията си отново към себе си, като успокоява обхванатите им от спазми мисли и отстранява отрицателните чувства.

По същия начин копърът действа и при ревност. Ревнивият също таи отрицателни чувства, но този път срещу своя партньор. Той не притежава необходимата сила и самочувствие, за да предостави на партньора си нужната свобода, така че той да поддържа и други контакти, да събира опит - нещо, необходимо за

всекиго в определен етап от развитието.

Парадоксалното е, че винаги се изхожда от тезата, че ревността е белег на някаква особено интензивна любов, но това е безсмислица. Ревността е само признак на ориентираното към притежание съзнание и на страх от загуба.

Под формата на подправки копърът е най-подходящ да помогне на човек да осъзнае собствените си качества и сили, да проумее, че няма от какво да се бои, докато не е загубил сам себе си.

Приложение и рецепти

При колики, газове, подуване в стомашно-чревния тракт: счукайте в хаванче 1 ч.л. семена от копър, изсипете ги в съд за варене, залейте с 1 л вода. Варете чая още малко и после го оставете още 3 часа да се запари. Прецедете копървата вода, подсладете я с мед и вземайте три пъти дневно най-малко 4-5 ч.л. Използвайте редовно в кухнята си семената от копър, като преди употреба ги счуквате в хаванче.

При проблеми с черния дроб и жлъчката: дозирайте отварата от копър (описана по-горе) малко по-силно. Вземайте три пъти дневно най-малко 4-5 ч.л. Използвайте редовно в кухнята си семената от копър, като преди употреба ги счуквате в хаванче.

В период на кърмене: редовно използвайте копър като подправка в ястията си и вземайте всеки ден по 4 капки хомеопатично средство от копър.

При безсъние и неспокойство: сипете в чаша 1 ч.л. семена от копър, предварително счукани в хаванче и смесени с 1 ч.л. билков чай (смеска). Залейте всичко с вряла вода. Оставете чая 6-7 мин. да се запари и го пийте, подсладен с малко мед.

При завист и ревност: вземайте два пъти дневно по 5 капки хомеопатично средство от копър.

ШВАРЦ, ШВЕПЕ
"ЛЕЧЕБНИТЕ ПОДПРАВКИ", ИК „ЕМАС“

“Властелинът на пръстените”: ТРИУМФЪТ НА ХРИСТИЯНСКИЯ МИРОГЛЕД

Божидар МАРИНОВ

Твърди се, че “в своите книги Толкин дава своята интерпретация на древните скандинавски и германски религии.” Или, че “образите на Толкин са взети от древните англосаксонски предания.”

Достатъчно е човек да има средна обща култура, за да знае, че книгите на Толкин нямат нищо общо с древните скандинавски религии. Някоя понятия са взети от старите викингски саги – джуджета, елфи, тролове – и това е всичко. Толкин създава свой собствен свят. Той не е запленил от красотата на старите саксонски предания. Нещо повече, както ще видим по-долу, той използва метафорите и понятията на древните саксонски митове, за да създаде митология, която по своето естество е напълно противоположна на света на древните германци.

Толкин срещу езическата митология

Тези от нас, които сме запознати с древните митологии, знаем коя е най-характерната черта на германската и скандинавската митология – тя е изпълнена с тежък песимизъм относно бъдещето. Всеки, който четел древните скандинавски саги, в началото бива удивен от наблягането върху воинската чест, ценностите на рода и неспокойния дух на героите. Като че ли една такава героична религия би трябвало да създаде дългосрочен стремеж към растеж и завладяване. Но по-задълбоченото познаване на тази религия разкрива, че древните скандинавски герои са изпълнени с чувство за обреченост, което прави смъртта в боя желан край за тях. Дори самите богове, били те добри или лоши, в крайна сметка ще влязат в смъртна битка един с друг – Рагнарьок, или “Залезът на боговете” – и ще загинат до един, след което няма нищо, нито хора, нито история. Не е чудно, че гордите и непокорни германски и скандинавски племена така бързо се предават пред християнски мисионери – оптимизмът винаги побеждава песимизма, независимо от обстоятелствата. Сагите, записани от християнски мисионери в северните страни или от богатия търговец християнин в Исландия, Снори Стурлусон, през Хти и Хти век, показват ясно, че не желанието за растеж е в основата на завоеванията на викингите, а желанието да намерят смъртта си в бой, вместо на старческото легло. “Който Ме мрази, обича смъртта,” казва Богът на Библията (Пр. 8:36), и това особено ясно се разкрива в митологията и мисленето на древните германци. Такава цивилизация, основана върху

песимизма и желанието за собствената бърза смърт, едва ли би оцеляла дълго време; единствено срещата с християнството спасява германските народи от естественото измиране.

В пълна противоположност, свободните народи в света на Толкин страстно обичат живота и бягат от смъртта, доколкото е възможно. Дори когато са по-силни от враговете си, те предпочитат да отстъпят, защото животът е несравнимо по-ценен за тях от военната победа. Разбира се, винаги има граница, зад която не може да се отстъпва, но дори тогава войната и смъртта са последно средство, а не страст и горещо желание.

Нещо повече, героите на Толкин обичат труда, което в никакъв случай не е характерно за никое езическо мислене или митология. В никоя от добре известните езически митологии не могат да бъдат открити герои, които да са известни заради уменията си да работят и да творят. Стандартният езически герой е гръцкият Херакъл – воин и разрушител, а не работник и стопанин. Езическото боготворение славят сили и властта, а трудолюбието и търпенивата дългогодишна работа са оставени на по-нисшите хора. Обратното, в поемите на Средната земя народите са известни не с военни завоевания, а с трудови умения. Елфите са певци и поети, джуджетата обработват камъка и металите, хората опитомяват животните и растенията, ентите са пастири на дървета, а хобитите, главните герои в романа, са майстори в производството на малките радости в живота – бирата и пушилата. А единственият военен спомен от последната голяма победа на свободните народи е Нарсил, мечът със счупено на две острие, двоен символ – първо, победата не зависи от силата на оръжието, и второ, след победата над Мрачния Господар оръжието вече не е нужно, до деня, когато Злото отново се надигне и Нарсил бъде отново изкован.

Най-забележително, главните герои в епичната драма не са велики герои от силните народи, елфи, джуджета или хора, а хобити, полуръсове, народ, за когото древните всекидневни удоволствия са по-важни от героичната слава на воините. Не силата и бойните умения печелят войната срещу Саурон, а способността на хобити-

те да устояват срещу притегателната сила на Пръстена. Древните гръци и германци биха били отвлечени от подобен сюжет – дребни малки създания, отдадени на дребни малки удоволствия, да печелят войната срещу Мрачния Господар. Великите победи на бойното поле не са решение на проблема; способността да пожертваш себе си е върховната победа срещу Злото. Това не е езически възглед; това е изцяло християнски възглед.

опитва да възстанови републиката, а подтиква Сената и съзнателно изгражда напълно еднородна диктаторска власт. Класическата идея, че добронамереният владетел може да използва властта за добро, намира своя провал в управлението на Аврелий.

Пръстенът на Властта в романа на Толкин е еднакво опасен и зъл както в ръцете на Мрачния Господар Саурон, така и в ръцете на добрите герои от свободните наро-

дори, елфи, джуджета и останалите свободни народи непрекъснато хранят недоверие един към друг и имат много несъгласия. Но тези недостатъци са цената за нещо много по-добро – всеки народ е свободен да изработва своите индивидуални умения и така да допринася за общото добро. Обратното, стремежът на Пръстена и на Саурон е да изградят свят на тотална зависимост на всички същества от централната държавна власт, бюрократична машина, в която всяка индивидуалност изчезва и всяка предприемчивост и свободна воля отстъпват пред решенията на владетеля. В такъв свят мирът е мир на робство, не на свобода.

Толкин с пророческа пронизателност предвижда бъдещето и го описва в романа си. Първата победа над Саурон не е пълна – Пръстенът не е унищожен. Затова духът на Саурон възкръсва и двамата, Пръстенът и Саурон, започват да се стремят един към друг, за да наложат политическо господство над земята. Така и победата над нацизма във Втората световна война, на която Толкин е съвременник, не е пълна – остава езическият възглед, че държавата е върховната институция на човешкото общество, че човекът намира своя мир и реализация единствено в политическата общност. Дори след политическия провал на официалната идеология на

тоталната държава – комунизма – духът на Саурон възкръсва в скрития стремеж на политиците и чиновниците в развития индустриален Запад да наложат пълен политически контрол върху живота на своите поданици чрез бюрокрация и централизация на властта. Политическата власт, която в миналото с добри намерения е била дадена на морални и производителни хора, постепенно преминава в ръцете на орки, тролове и вълци – чиновници и политици, консуматори-мързеливци, неспособни да произведат и да творят.

И както в романа на Толкин, свободните народи не са способни да се обединят срещу Злото. Елфите са обърнали поглед към небето, джуджетата под земята, хобитите отказват да мислят за утрешния ден, а ентите предпочитат да търпят болки, вместо да действат решително. Единствените, които продължават войната, са хората, но пък те са изпълнени с песимизъм относно бъдещето и не

вярват във възможността за окончателна победа. Единствено християнството днес е способно да представи идеология и мироглед, които да възпрат езическия поход за световно политическо господство, но, също както народите в романа на Толкин, християните отказват да осъзнаят опасността за цивилизацията и отказват да ѝ се противопоставят. Те са оставили света на злите сили и политическия диктат, отказвайки да поемат своята отговорност да носят свободата на Библията във всяка област от живота.

Заклучение

Нехристияните отхвърлят вярата в Бога на Библията, но желаят плодотворите от тази вяра. Нехристиянските философии са лишени от оптимизъм за бъдещето, времето е негативен фактор за тях. Там където има някакви форми на оптимизъм, както в марксизма или будизма, те са свързани с пълна загуба на индивидуалността на хората. Религията на древните германци много ясно показва библейската истина, че който мрази Бога, обича смъртта. Единствено християнството може да донесе оптимизъм и смисъл на живота на човека, както на индивидуалния човек, така и на неговото общество като цяло.

Именно това е причината за успеха и популярността на Дж. Р. Р. Толкин – не защото пресъздава скандинавската митология, а защото създава свят, който е противоположен на скандинавската митология. Външните форми в неговите романи може и да са взети от друго място, но същността и мирогледът на Толкин са християнски – оптимизъм, вяра в божественото предопределение, издигане на моралния характер над физическите и магическите умения на човека, религия на моралното господство над земята вместо религия на грубата сила и властта.

Светът на езическите идеологии е на смъртно легло. Популярността на романите на Толкин е ясно свидетелство за това. Последната идеологическа крепост на антихристияните – спящата вяра в утопията на “демократията” – започва да се разпада. След падането на тази последна крепост ще настъпи идеен и философски вакуум в целия свят, какъвто е нямало от времето на Марк Аврелий. Ако християните не излязат от кутийката на своите тесни религиозни предразсъдъци и не заемат този вакуум, някой друг ще го направи.

Предупреждението на Толкин

Политическият идеал на езическото мислене е политическо единство на хората под държава, управлявана от просветен владетел. Владетелят-философ е идеалът на Платоновата Република и на стоиците в класическия гръко-римски свят. Когато най-последно този идеал се реализира в идването на власт на Марк Аврелий, ясно се вижда неговата утопичност. Императорът-философ избива повече от милион и половина свои поданици в стремежа си да наложи политическо единство. Макар че е най-известен като гонител на християните, неговите гонения в никакъв случай не се ограничават до християните. От политическия гняв на Аврелий страдат всички, за които има дори и най-малкото съмнение, че имат несъгласия с възгледите на императора. Обратен на образа на Аврелий във филма Гладиатор, историческият Марк Аврелий не се

ди. Толкин последователно вгражда в романа си християнския възглед за властта – абсолютната власт е зло и тя винаги се стреми да върши зло. Няма добронамерения владетели; всички същества, дори и най-възвишените, елфите, са подвластни на изкушения и следователно единствената надежда за света е унищожението на всяка възможност за политически контрол върху света. Нещо повече, Пръстенът не желае да остане в ръцете на свободен човек; той желае да се върне в ръцете на своя господар, Саурон – тоест, дори когато временно е в ръцете на добър владетел, политическата власт естествено се стреми да премине в ръцете на зли хора. Исилдур, победителят над Саурон, отказва да унищожи Пръстена на Властта; това негово решение довежда до възкръсването на духа на Саурон и възстановяването на Злото в Средната земя.

Свободният свят има своите недостатъци –

ПЕСЕН ТРИНАЙСЕТА

Стадо от бесни слонове погубва кервана.
Дамаянти оцелява и пристига в царство Чеди.

Брихадашва каза:

Вървеше Дамаянти с другари от кервана,
но пак сама - от мъка по своя мъж терзана.
Керванът дълго време пътува. Най-подир
пред него се разгъна голяма водна шир.
Ухаеше на лотос туй езеро в горите,
огласяно отгоре от птици гласовити.
Водата му студена, избистрена и пивка
примамваше добитък и хора за почивка.
Водачът съгласи се да бъде тук бивака
и всеки легна морен зората да дочака.
Но диво слонско стадо в среднощния покой
по своя път обикнат дойде на водопой.
Подушили тълпата от слонове домашни,
вбесени зафучаха свободните и страшни
събрата техни. Както лавината връхлита
от някой връх към пропаст със сила страховита
и както невъзможно е тя да бъде спряна,
тъй стадото от диви животни връз кервана
се свлече. Някой стъпкан дори не се събуди.
А будните "Горко ни!" крещяха като луди.
С очи от сын зашити, от паника обзети,
поваляха се хора на стадото в нозете.
А който се опита в горичката да кривне,
пресрещаша с хоботи и мушеха го с бивни.
Взаимно се поваляха търговците, решили
във бягството да дирят спасение. Камили,
коне и хора, всичко в огромен водовърт
се вливаше - да наиде на дъното му смърт.
За няколко минути бивакът на кервана
превърна се на равно утъпкана поляна.
Ужасен вопъл екна, разтърсващ трите свята:
"Пожар! На помощ!" Някой се спусна по земята
да сбира разпилени богатства с вик: "Това
е вече общо. Всички сме равни по права!"
"Ще ви науча после!" - заплаши друг. Търчаха
кой накъдето види, безумни от уплаха.
От тътнещия тропот и крясъците луди
царица Дамаянти смутена се събуди.
До днес не бе видяла картини по-злокобни
с очите си големи, на лотоси подобни.
Ръце захлупи в ужас и чу как оцелели
търговци от кервана се питаха: - Чие ли
проклетие ни стигна? Дали на тъмни сили
или на Манибхадра сме лошо угодили?
Или не сме принесли, каквото му се пада,
или пък по сретата сме спрели на обряда?
Звездата керванджийка била ни е враждебна.
Или пък кобна птица нощеска ни издебна.
Говореха, лишени от близки и от стока:
- А може би оная жена лотосоока,
безумна дрипла, дето керванът приюти я,
е вещица и тя е направила магия!
Измами ни - че беше красива. Но каквото
лице да е приела, от нея иде злото.
Злодейката повторно не вече с думи благи
ще срещнем, а с юмруци, с дървета и тояги
ще смажем тая хитра убийца на кервана!
Трепереща от ужас пред тяхната закана,
царица Дамаянти побягна в гъсталака -
засрамена, виновна за своя грях. Заплака:
- Навсякъде ме следва гневът на боговете.
С какво ви предизвиквам, о богове, кажете!
Не съм сгрешила нито със дело, нито с думи.
Защо съдбата трупа нещастия върху ми?
Извършена била е невям вината моя
в живота ми предишен, та плащам я през тоя.
И ето че достигнах на мъките предела:
изгубила мъжа си, сама на път поела
без никакъв защитник из пуцинаци диви,
от своите дечица откъсната приживе.
Спасените по чудо зората ги завари
да плачат над телата на близки и другари.
Заплака Дамаянти: - Що трябваше да сторя
и тоя грях. О боже: смъртта на толкоз хора!
Навярно е орисана такава мойта участ
и още много други злини ще ми се случат.
Умираме, когато е писано - тогава!
Затуй и аз нощеска останала съм здрава.
Нещастие и радост за нас предопределя
съдбата с неотменна в живота ни повеля.
Но аз не съм сгрешила ни с дело, ни със слово
от малка, а пък влача възмездие сурово.
Навярно боговете, задето съм избрала
не тях, а Нал, мъстят ни на двамата с раздяла.
Отново Дамаянти тъй плачеше по Нал,
потънала в гората и в своята печал.
След живите брамини, читатели на веди,
с лице на тъжен месец пристигна в царство Чеди.
Невчесана вървеше, оглеждайки се плахо
сред къщите големи в града на цар Субаху.
Замаяна и тъжна, изпита и немита,
с разрязаната дреха отсам-оттам увита,
чедийците към нея поглеждаха с почуда
и питаха каква ли е тая дрипла луда.
Към центъра, където дворецът се издига,
настигна я шумяща дружина дечурлига.
И майката на царя съгледа я тогава,
излязла на балкона при хорската гълчава.
Посочи я и рече на дворцовата дойка: -
Иди повикай тая измъчена девойка.
Тя бедна е, но може с Лакшми да се сравнява
по своята хубост. Нека дома ми озарява.
Затичаха слугите, доведоха я горе
и старата царица така й заговори,
без своята почуда и радост да укрива:

МАХАБХАРАТА

СКАЗАНИЕ ЗА НАЛ И ДАМАЯНТИ

- Изстрадала си много, а още си красива.
Коя си ти, неземна жена с човешки облик,
по блясъка си равна на мълния сред облак?
Безпомощна, лишена от накити и гола,
нима не се страхуваш от люде с лоша воля?
Отвърна Дамаянти на майката на царя:
- На знатен род съм шерка. Сега където сваря
отсядам и слугувам, макар че участ друга
познавах до недавна, когато бях съпруга
на славен мъж, когото обичах, той пък - мен.
Ала за жалост беше към зара пристрастен.
Изгуби всичко. Беден в гората се оттегли.
Безумеца последвах в изгнанието. Негли
в теглата да му бъде утеха и надежда.
Веднъж от гняв, от що ли последната одежда
захвърли от гърба си. С последната му дреха
последния разсъдък зли сили му отнеха.
В гората сума ноци от мъка не заспах.
Сполучих най-подире. Но негли да не бях!
Тогава ме напусна, сама в леса заспала.
Навсякъде го диря след нашата раздяла.
Не виждам моя лотос, не срещам мойто цвете,
владетеля - по сила другар на боговете.
През сълзи Дамаянти нарежда и се вайка,
та с нея се разплака и царювата майка.
- Живей при мене - рече. Оттук нашир и длъж
ще пратя глашатаи да дирят твоя мъж.
А твърде е възможно и той самият даже,
блуждаейки безцелно, в града да се покаже.
Отвърна Дамаянти: - Послушай ме, о мамо,
родила все юнаци, оставам, ако само
възможно е при тебе да се изпълнят тези
условия: с остатък от чуждите трапези
да се не храня. Никой мъж да не ме закача.
Ако посегне някой, прати го на палача.
Брамините понявга за своя мил съпруг
ще питам. Другояче не ще остана тук,
макар че друга порта за мен не се отваря.
Безкрайно се зарадва родилката на царя:
- О дъще, ще изпълня това, що пожела ти,
че тия твои клетви достойни са и свята ти.
Повика дъщеря си - Сунанда - и настави:
- Вземи това момиче, безупречно по нрави,
слугиня да ти бъде и дружка в радостта.
Със нея сте връстници, но по е мъдра тя!
Зарадва се Сунанда и със другарки свои
поведе Дамаянти към женските покои.

ПЕСЕН ЧЕТИРИНАЙСЕТА

Цар Нал спасява от огън змийския цар
Каркотака и приема нов образ.

Брихадашва каза:

Вървеше Нал самотен и пътя му заприщи
пожар. Гората беше превърната в огнище -
с езици до небето. От същата посока
дочу, че някой вика: - Ела, Нал Пуняшлока.
- Не бой се! - Нал издума и в пламъците кривна.
И там съгледа царя на змиите. На гривна
увит, той се замоли, замоли се, заплака:
- Това съм аз, самият цар змийски Каркотака.
На времето измаихи премъдрия Нарада.
Нарада прокълна ме, тъй както ми се пада.
Той каза: "Като камък на мястото си стой,
додето дойде Нал. Ще те отмести той!"
И оттогава тука те чака като камък,
не мога да избягам от парещия пламък.
Спаси ме, ще ти бъда приятел аз навек.

Побързай, премести ме. Сега ще стана лек.
Смали се като палец при тая своя реч
и Нал го взе и тръгна от огъня далеч.
Когато го изнесе на безопасност вече,
поиска да го пусне, но Каркотака рече:
- Върви и своите крачки ако броиш, тогава,
о царю дългоръки, добро ще ти направя.

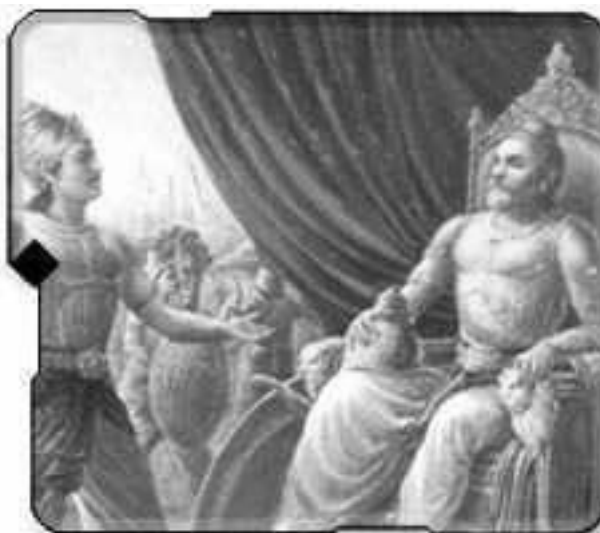
Брои до десет крачки цар Нал и в тоя миг
ухапа го змията и стана друг по лик.
А кобрата обратно прие вида си стар
с огромните размери на змийски господар.
И рече му: - Възможна е твоята поява
сега навред, понеже светът не те познава.
И дето те ухапах, това е пак услуга -
от моята отрова ще страда Калиюга.
Чрез твое то тяло в него отровата веднага
проникна и ще иска той вънка да избяга.
Невинен те наказа той с демонска омраза -
аз него ще накажа, а тебе ще предпазя.
Проклетия за тебе не ще са страшни вече,
ни лапи лъвски, нито зъби и нокти мечи.
Отровата ми, царю, на теб не ще навреди,
а с нея ще постигаш във битките победи.
При царя Ритупарна ще идеш ти от тука.
Той майстор е на зара. Кажй, че си Вахука,
коняр, и ще научиш тоз цар коне да кара,
в замяна той пък тебе - добре да хвърляш зара.
Ще стане Ритупарна за тебе като брат,
Тогава ще настъпи в живота ти обрат.
Отново ще получиш земята си богата,
отличията царски, жена си и децата,
Речеш ли да възвърнеш предишния си вид,
с ей таз наметка трябва тогаз да си завит.
Говорейки, му даде разкошно наметало -
връз царско тяло само достойно би лежало.
Това като направи, изгуби се змията
от погледа му, сякаш потъна в дън земята.

ПЕСЕН ПЕТНАЙСЕТА

Нал става коняр при цар Ритупарна,
където тъгува за Дамаянти.

Брихадашва каза:

Нал тръгна към Айодхя, земя благословена.
При царя Ритупарна той спря след десет дена.
Представи се: - Коняр съм. Наричат ме Вахука,
съперник нямам равен в конярската наука.
Не смее никой с мене в кушия да се впусне.
Умея да приготвям и яденета вкусни.
Най-трудните изкуства за мен са постижими.
О царю Ритупарна, на служба приеми ме.
Ритупарна каза:
- Живей, Вахука, тука, върши си занаята.
Обичам аз да има стремителност в ездата,
да скачат най-чевръсти коне в обора наш.

От днес те назначавам за главен кочияш.
Заплата - сто стотици. На теб са подчинени
Дживала и Варшнея. И тъй, живей при мене!
Брихадашва каза:
Остана Нал в Айодхя. За свой другар прие го
Варшнея, който беше в Нишад коняр при него.
Тъгуваше по своята жена лотосоока
и пееше си вечер една и съща шлока:
"Къде ли ще ношуваш нощеска, моя мила,
която мъж безумец остави без закрила?"
Загрижен за Вахука и слушайки по цяла
нощ тая тъжна песен, попита го Дживала:
- Коя жена е тая и кой кому отне я,
та толкова тъгува душата ти по нея?

Отвърна Нал: - Тя беше добра, но твар безумна
мъжът й. Знам ли защо и как му хрумна,
но той я изостави в гората без защита.
Сега, горен от мъка, и той самият скита
печален по земята без цел и без посока
и всяка нощ си пее една и съща шлока.
И място не намира, макар че е огромен
светът, понеже с него върви и онзи спомен.
От обич го последва жена му и в гората,
а той я изостави, страдалицата свята.
Самотна, без да знае кой път къде отива,
измъчена и гладна, дали е още жива?
Дори ако по чудо в леса е оцеляла,
що мъки е познала след тяхната раздяла!
Сред спомени потайни, все по-неудържими,
живееше в Айодхя цар Нал под чуждо име.

Превел в стихове МАРКО ГАНЧЕВ

АСТРОЛОГИЯТА В МИНАЛОТО НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

От стр. 1

Данните дори сочат, че това е било още по времето, когато във Вавилон са правели своите статистически наблюдения. Известно е още колко по-неблагоприятно е звездното небе над Европа спрямо простора на Персийския залив. Тогава как и от къде са придобити тези знания? Може би въпросът е и от кого?

Факт е също, че преди да бъдат унищожени културите на южноамериканските племена ацтеки, инки, май, конквистадорите виждат, че там също процъфтява астрологична традиция, малко по-различна от "европейската", но чиято база са основните астрологични наблюдения и закони.

Разбира се, невъзможно е да не се спомене, че от хилядолетия (близо 3) астрологията се е развивала и в Далечния Изток и най-вече в Индия и Китай. Тук обаче системата от знания е съвсем различна от Вавилонската.

След тези кратки бележки е редно да се замислим: няма ли нещо необичайно, нетрадиционно, даже свръхестествено? Как така по едно и също време на различни места (без никакви комуникации помежду им) са "дадени" сведения с еднаква насоченост? Как са достигнали? Как са се разпространили? Защо?

Всеки би могъл донякъде да даде логични отговори. И всеки би бил прав за себе си.

Едно според мен е ясно – това са неща, които сякаш някой (някои) са искали непременно да бъдат дадени на нас, да бъдат със сигурност научени и разпространени. Това са космически ориентири и уверен съм, ще дойде време, когато всички ще го осъзнаем. А това време почти настъпва.

Без да претендирам за изчерпателност (тя е невъзможна) и хронологичност, ще ви припомня някои древни световноизвестни астролози.

В Персия по времето на Дарий е живял астрологът Жимаси, когото просто наричали "мъдреца". С помощта на своите пресмятания той "предсказал" появянето на Иисус и Мохамед, както и падането на персийската религия, която по същество се е основавала на магята.

Известни гръцки астролози са Анаксагор, Анаксимандър, Питагор, Платон, Аристотел, Прокъл. А защо да не припомним известните думи на Хипократ: "Този човек, който не познава учението на астрологията, заслужава по-скоро името глупак, отколкото лекар".

Създател на модерната астрология е Хипарх, но редом до него стоят още имената на Хермес Тризмегист, Птоломея, Коперник, Галилей, Тихо Брахе, Кеплер и т. н., и т. н.

Ако някой нарече тези хора шарлатани, то за мен ще бъде чест да бъде назован такъв.

Отворете очи и уши, мили приятели. Нека "гълтнем" от знанията на миналото и бъдещето. Те са и в настоящето. Успех!

Небесните тела и земните дела

Пламен РУМПАЛОВ
"Старостта е болест, която трябва да лекуваме като всяка друга" е казал известният учен Мечников. А може би не да лекуваме, а просто да следваме ритмите на... Природата.

В това са убедени и астролозите, които наблюдават пророческия хоровод на планетите и Слънцето. И съвременните учени потвърждават връзката между биоритмите и ритмите на слънчевата активност. Вече са потвърдени около 30 съвпадения в диапазона от 8 часа до 2,5 години. Защо не се опитаме да се съобразяваме с този календар, който е своеобразен кодекс за поведение, създаван и изпробван в продължение на столетия?

Всичко на Земята започва със Слънцето, което дава живот. Затова и седмицата започва от

Неделя — ден на Слънцето

Много народи считат за щастливци тези, които са се родили в неделя, защото още от началото те получават заряд от слънчева енергия. Обикновено доживяват до дълбока старост, а при болести получават тайнсвена помощ.

Жизнените сили се проявяват най-активно в този ден и **НОВИТЕ НАЧИНАНИЯ ИМАТ НАЙ-ГОЛЯМ ШАНС ЗА УСПЕХ**. Така че дайте импулс на новите си замисли точно в неделя, но ако предприемате авантюри или пък осъществявате нови запознанства, те няма да са дълговечни. Не започвайте прибрзано, без предварително добре да сте обмислили всички нови сделки.

Понеделник се управлява от Луната

Астролозите твърдят, че тя привежда в равновесие жизнената сила, миналия опит и конкретните условия на живот. Тя влияе на характера и неговите особености, на подсъзнанието и съня, на инстинктите и склонностите. Луната изявява нашите емоции, дарява човека с нежност, предизвиква мечтателност, романтично настроение. Като най-бърза от всички планети тя е виновница за променливото настроение, разсеяността, забравянето. Момичетата, родени в понеделник, са добри домакини и са много чувствителни; мъжете пък са капризни, лениви, трудноприспособими. Поддават се лесно на чуждо влияние.

НЕ ЗАПОЧВАЙТЕ НИЩО ВАЖНО В ПОНЕДЕЛНИК. Замисленото и започнатото доста бързо ще се променят и то в лоша посока. Най-добре е в този ден да се занимавате с обикновени домашни за-

дължения, да проявите внимание към близките си. Не пътувайте, освен по море.

Вторник е под знака на Марс

Съпътстват го динамизъм, физическа енергия, предприемчивост, решителност, инициатива. Сред марсовите достойнства са патриотизмът, готовността да се защитава слабия, щедростта, издръжливостта. Да се учудваме ли, че родените в този ден са способни, смели борци, но... трудноуправляеми. Те са

гледайте да не се мяркате пред очите на началника си — общуването с него ще ви струва скъпо.

Четвъртък е посветен на Юпитер

Царят на боговете отговаря за развитието на съзнанието и възприятието, способността към синтез, обучение, осмисляне на висши закони и на различен мироглед и идеи.

Родените в четвъртък като магнит притегат хората към себе си. Способни са да нап-

ността, очарованието, увереността.

Родените в този ден са хора, на които може да се разчита. Носят красотата и хармонията и обикновено свързват живота си с изкуство, поезия, театър, мода.

Петък е денят на мира, справедливостта, съзерцанието, на изкуството и любовта. Това е **НАЙ-ДОБРИЯТ ДЕН ЗА НОВИ ЗАПОЗНАНСТВА, КОНТАКТИ, СКЛЮЧВАНЕ НА БРАК**. Макар че е много творчески, трябва да се избягват излишества, да не се дава воля на страстите, да се спазва мяра във всичко. Затова в много религии петъкът е ден на въздържание и пост. Препоръчва се постене, за да се възстанови загубената вътрешна хармония, като се съедини с хармонията на духа.

Събота е подвластен на Сатурн

Седмичният цикъл завършва и е време за равностметка на постигнатото, осмисляне на опита за практически цели, оформяне на връзки и отношения.

Родените в събота са твърди, решителни, търпеливи. Бавно, но неотклонно вървят към набеязаната цел. Сатурновите хора не са общителни, склонни са към тайни. Те са добри специалисти в правораздавателните органи, в държавните учреждения, строители и земеделци.

Не е случайно, че във всички религии съботата, денят на равностметката, се посвещава на посещения в храмовете и на молитва. **НЕ ТРЯБВА ДА СЕ ЗАПОЧВА НИЩО НОВО, НИТО ДА СЕ ПРЕДПРИЕМАТ ДЪЛГИ ПЪТУВАНИЯ**.

блестящи военни, хирурзи, спортисти.

В този активен ден **НЕ ТРЯБВА ДА СЕ СТОИ СЪС СКРЪСТЕНИ РЪЦЕ**. Работете, но не забравяйте, че марсовият дух предизвиква повишена възбудимост в мъжете, затова в този ден не трябва да се решават домашни проблеми. Това веща само конфликт. Противоположни са и творческите цикли.

Сряда е подвластен ден на Меркурий

А той, както знаем, е покровител на търговията, занаятите, знанията. Родените в сряда притежават интерпретаторски, посреднически дарби. Засилват се функциите на нервната система, повишава се възприемчивостта, активността на мисленето. Това е **ПОДХОДЯЩО ВРЕМЕ ЗА ПЪТУВАНЕ, НОВИ СДЕЛКИ, НОВИ ЗАПОЗНАНСТВА, УЧЕНИЕ**.

Запомнете обаче: в сряда

развяват и координират действията на другите. Те са много талантиливи организатори и при вземане на решения са ръководят не от лична изгода, а от общозначими съображения.

В този ден най-уместни са **ЗАНИМАНИЯ С РЕЛИГИЯ, ПРАВО, ОТСТОЯВАНЕ НА СПРАВЕДЛИВИТЕ КАУЗИ, ОБЩУВАНЕ СЪС СИЛНИТЕ НА ДЕНЯ**. Ръководителите не е зле да знаят, че големи, важни събития е най-добре да се провеждат в четвъртък. Денят е неподходящ за уединение, търговски сделки, делови пътувания, нови познанства.

Петък е изявата на Венера

Хармонично аспектираната Венера създава атмосфера на любов и очарование, на единство с партньора и обкръжението. Присъщи са му наслаждението от красотата, изтънченото възприемане на света, изяществото, елегант-

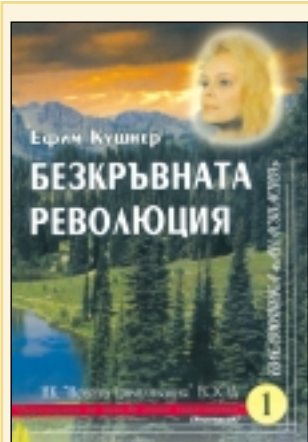
СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Нашата амбиция е този вестник да се превърне във ваш вестник. Вие фактически да го списвате. **Искаме страницата "Съмишленици" да заеме по-голямата част от вестника.**

Благодарим ви предварително. Няма да откажем, ако ни помогнете и финансово.

Пишете ни. Споделете с нас мнението си за вестника. **Дайте своите препоръки към нас.**

От редакционния колектив

Вече излезе на пазара **"Безкръвната революция"** от големия приятел на Владимир Мегре - писателя Ефи Кушнер. Може да поръчате първата книга от поредица **"Анастасия"** на тел. 02/962-16-86 и GSM 0888 69 33 59

гр. София, бул. "Драган Цанков" 1
тел.: +359 2 865 71 56
мобилен тел.: + 359 89 868 8310
www.egida-sofia.bg

Конната база на общинска охранителна фирма **"ЕГИДА-СОФИЯ"** ЕАД се намира в Борисовата градина в столицата и заема площ от 7 000 кв. м. Тя е модерно спортно съоръжение, което разполага с всички условия и удобства, свързани с обучението по конен спорт. Сред услугите са езда на корда за начинаещи, свободна езда за напреднали, езда на пони, с включена специална програма за обучение, в която са заложили непрекъснато наблюдения и помощ от страна на инструктор.

Вестник "Родово име" се издава с любезното съдействие на Сдружение "ЖИВ ДОМ"

Форум
www.viavita.net/jivdom

Главен редактор
Атанас Панчев
Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:
Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Пламен Петев
Красимир Нотев
Стефан Йорданов
Рени Радева
Росен Минков

Адрес на редакцията:
1172 - София
кв. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" №1
Хотел "Диана 1"
ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail: rodovimie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

Издава
Издателска къща
"Новата цивилизация"
ЕООД - София
НВБ банка
"Биохим" - АД,
централно управление -
София
С/ка 1031647309
Код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359

ISSN-1312-7063